

Curierul adventist

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII LUI HRISTOS

Vitalitatea bisericii - bucurie și mahnire

Seria articolelor privind vitalitatea bisericii o socotesc relevantă. Această vitalitate - descoperită evident de-a lungul anilor de pastorație - a rămas permanent obiectul admirației mele față de acest popor.

Am asemănat această forță lăuntrică cu un izvor pe care nu-l poți opri: se alimentează tainic din imensul rezervor al Cerului și se transformă sub ochii noștri în gânduri, fapte, daruri, rugăciuni, temple, predici, răbdări și nădejdi. Nici nu s-a vorbit adesea despre ea, căci era evidentă, trăită și naturală. Nu trebuie să ture peste această biserică pentru a scoate stropi din nori seci, ci viața îmbelșugată a ei anunță cu glas de tunet că ea „bea din pârâu în timpul mersului, de aceea își înalță capul” (Ps. 110,7).

Într-adevăr, această biserică își înalță capul, devine tot mai vizibilă în istoria contemporană: vede departe, se orientează, are conștiința misiunii, pentru că își trage seva din credința adventă a celor mai simpli și neobservați membri ai ei.

Putem privi cu încredere spre viitor, când „tot pământul va avea o singură limbă și aceleași cuvinte” și, aparent, „nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând”. Repet - putem privi cu încredere spre viitor, pentru că aparținem unui popor care și el vorbește o singură limbă, are aceleași cuvinte și și-a pus aceleași gânduri: gândul lui Dumnezeu pentru această generație.

Este bine ca tineretul nostru să conștientizeze această vitalitate, așa încât cei care devin conștienți de ea să aibă motive de laudă la adresa Aceluia care „a făcut izvoarele apelor”.

Vă rog, continuați această serie, pentru ca interesul față de această vitalitate să crească.

Dezideriu Faluvegi - pastor, profesor la ITA

Vă mărturisesc că întotdeauna aștept cu mare nerăbdare și bucurie să vină *Curierul Adventist*. Dar trebuie să vă mărturisesc mahnirea și durerea pe care le-am simțit când am citit ultimul dvs. articol, „Vitalitatea bisericii - 2”, din luna martie 1996.

Mă refer la punctul 5, la citatul: „Fraților, nu vă bazați pe președintele conferinței voastre sau al Conferinței Generale ca să gândească în locul vostru. Dumnezeu a dat fiecăruia partea sa de lucru. Când privești spre președintele conferinței ca să-i ajute în toate greutățile lor, să le poarte poverile, să-i sfătuiască în încurcăturile lor, oamenii fac o lucrare cu totul contrară celei pe care Hristos le-a dat-o” (Manuscris, 1884).

Editorul răspunde: *Mahnirea despre care vorbiți este foarte reală. Nu cred că articolul meu, mai ales că este vorba de un citat din Spiritul Profetic, este cel care v-a produs mahnirea, ci poate anumite experiențe nefericite.*

Și eu cred că președintele conferinței este chemat să poarte poverile fraților. Citatul nu cere președintelui conferinței să nu rostească „cuvinte de mângâiere, de încurajare sau chiar să înalțe o rugăciune cu sufletul în nevoie”, ci încurajează pe credincioși să se maturizeze în credință și să nu depindă doar de ceea ce face președintele conferinței.

„Cel mai mare ajutor pe care îl putem da fraților noștri este acela de a-i învăța să lucreze pentru Dumnezeu și să depindă de El, și nu numai de pastori” (Mărturie, vol.7, pag. 22-23).

Într-adevăr, această biserică își înalță capul, devine tot mai vizibilă în istoria contemporană: vede departe, se orientează, are conștiința misiunii, pentru că își trage seva din credința adventă a celor mai simpli și neobservați membri ai ei.

Vă întreb cum interpretați dvs. textul din 2 Cor. 1,3-7, îndeosebi versetele 4 și 6. Cred că a purta poverile altora este o cale delicată de a le câștiga dragostea și loialitatea pentru Isus Hristos. Dacă un președinte de conferință nu poate găsi timp pentru a rosti un cuvânt de mângâiere, de încurajare, poate chiar ca să înalțe o rugăciune cu sufletul în nevoie, nu știu ce să mai zic.

A.Z. - București

Tineri prezbiteri - o perspectivă mai largă

Am apreciat articolul privind promovarea prezbiterilor tineri. Statisticile din ultimii ani, din Conferința Moldova, arată că, din totalul noilor botezați, între 60% și 75% sunt tineri. Majoritatea dintre aceștia sunt surori, cele mai multe nemaivând pe altcineva din familie în credință. Având în vedere și faptul că probabilitatea integrării în grupe

suport este mai mică la surori decât la frați, problema păstoririi lor capătă tot mai multă importanță. Mă întreb dacă promovarea de prezbiteri tineri, conducători de comunitate, dintre surori nu ar fi una dintre soluții.

La ultimele două alegeri, ca și cu această ocazie, am observat că au fost aleși noi diriginți de tineret. M-am întrebat ce s-a întâmplat cu cei dinainte. Am descoperit că foarte mulți au primit alte slujbe în comunitate, unii devenind prezbiteri, promovând tineretul și sprijinind rezolvarea problemelor lor. Dar, cu toate că trei sferturi dintre diriginții de tineret erau surori, doar frații au fost chemați să slujească în comunitate ca prezbiteri. Cred că dacă ar fi alese în slujba de prezbiter și surori credincioase, care să-i viziteze și să-i încurajeze pe tineri convertiți, să poată explica mesajul Evangheliei într-un mod mai accesibil surorilor, vor putea dobândi o experiență care va duce la dezvoltarea lucrării noastre.

Gabriel Bardan, director pentru tineret, Conferința Moldova

Promovarea dietei vegetariene

Sunt un cititor permanent al *Curierului Adventist* și întotdeauna aștept cu bucurie fiecare număr pentru a afla noutăți din activitatea misionară, subiecte scrise de teologii noștri, informații, etc.

Aș dori să rezervați și un spațiu pentru gospodine, cu principii și rețete de bucătărie vegetariană sănătoasă. În general, surorile adventiste știu să gătească sănătos. Însă am constatat și cazuri în care unele surori nu au îndemânare sau nu cunosc rețete de pregătire a unor mâncăruri sănătoase, ci se rezumă la a nu găti cu carne de porc și atât. Cred că biserica are suficiente cadre pregătite pentru a contribui la această pagină de mare folos practic.

Aurel Păunescu, Călărași

DEPARTAMENTE

- 2 Scrisori
- 4 Editorial
- 15 Dialog
- 16 Sănătatea ca misiune
- 19 Știri, informații, anunțuri
- 22 Ziua Radio

„Dumnezeu va da tot mai multă lumină, iar vechile adevăruri vor fi redescoperite și așezate în rama prețioasă a adevărului. Ca ambasadorii ai lui Hristos, noi trebuie să cercetăm Scripturile și să căutăm adevărurile care au fost ascunse sub gunoii erorilor, iar fiecare rază de lumină primită trebuie să fie comunicată altora. Un interes va predomină, un subiect va înghiți pe toate celelalte: Domnul Hristos, Neprăhănită noastră.”

(Ellen White, *Review and Herald*,
23 decembrie 1890)

ARTICOLE

- 5 Doar rugăciunea...
Ulrich Frikart
  - 6 Frontiere deschise-
minți deschise
Jan Paulsen
  - 9 ÎN CENTRUL ATENȚIEI - BISERICA LOCALĂ
Campania Națională de
Evanghelizare se
conectează cu NET '96
Brad Thorp / Adrian Bocăneanu
  - 12 Judecata și crucea
Robert Folkenberg
  - 23 Misionar în Filipine (1)
Lucian Cristescu
-
- În numărul viitor:*
Interogatoriu la 9000 m altitudine
Kent Hansen

5 Doar rugăciunea...

22 Ziua Radio

Publicația oficială a Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii

Redactor Adrian Bocăneanu

Consultanți Aron Moldovan, Ioan Câmpian-Tătar, Adam Engelhardt, Teodor Huțanu, Virgil Peicu, Teofil Petre, Iosif Suclu, Victor Zgunea

Colaboratori speciali Ioan Buciuman, Lucian Cristescu, Viorel Dima, Lazăr Forray, dr. Gily Ionescu, Gheorghe Modoran, Emilian Niculescu

Secretar de redacție

Mihai Ghioaldă

Tehnoredacare George Toncu

Adresa redacției:

Curierul Adventist, str. Labirint 116, 74124 București, Oficiul poștal 20, tel. 323 48 95.

Către cititori: Dorim să creăm un spațiu de dialog în care să puteți comunica sugestiile, reacțiile la articolele publicate, preferințele pentru anumite subiecte sau abordarea unor probleme pe care le socotiți importante. Ne ce-

rem scuza dacă, din motive de spațiu, vom reformula unele scrisori mai lungi.

De asemenea, primim cu plăcere manuscrise nesolicitate. Sunt binevenite informații și inițiative din viața comunităților. Apreciam articole care tratează aspecte legate de experiența personală, puncte de vedere asupra problemelor majore care ne confruntă, articole pentru copii. Vă rugăm să păstrați o copie, deoarece exem-

plarul trimis va fi reținut la redacție pentru o posibilă publicare. Articolele se vor scrie la două rânduri și nu vor depăși trei coli format A4. Ele vor fi însoțite de numele autorului, adresa și telefonul. Nu publicăm articole nesemnate.

Imprimată la Tipografia **Viață și sănătate.**

Adresa: str. V. Braniște nr. 29, tel. 323 48 95.

ISSN 1220 - 6725
Anul LXXIII nr. 5

Organismul bisericii și misiunea conducerii

In repetate rânduri, apostolul Pavel folosește imaginea organismului omenesc pentru a ilustra diferite aspecte ale vieții bisericii. În 1 Corinteni 12,13 el spune: „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh“. Acest text transmite conceptul foarte important de biserică-organism, cu relații armonioase între părți, creștere organică și unitate în diversitate. Deși acest ideal va fi atins pe deplin doar în cadrul bisericii proslăvite, el reprezintă foarte clar direcția în care trebuie să mergem. Un progres în această direcție este esențial.

În perioada actuală, imaginea bisericii adventiste din țara noastră este, cred eu, marcată de discrepante importante între diferitele ei segmente. Marcată de spiritul vremii, biserica este „parte de fier, parte de lut“. Ca organism viu, biserica este într-o criză de creștere. Dezvoltarea inegală a diferitelor segmente știrbește grația, coordonarea, eficiența și armonia. Există vin nou, dar burdufurile vechi nu suportă tensiunea și plesnesc; haina cea veche nu este reînnoită, ci reparată cu petice noi, care nu dau hainei calitatea de lucru nou, ci grăbesc destrămarea hainei vechi.

De exemplu, așa am putea privi rezultatele bisericii în ce privește creșterea. Numeroși pastori și laici, mai bine instruiți și echipați decât oricând, lucrează cu zel, înfruntând greutate și riscuri. Săli publice sau biserici locale sunt pline în zilele fierbinți ale evanghelizării.

Articolul cuprinde fragmente din raportul prezentat la Comitetul de primăvară al Uniunii

Bugetele conferințelor pentru 1996 sunt concepute ca să dea prioritate misiunii. Numărul evangheliștilor care lucrează fie ca forță de sprijin, fie în teritorii albe, susținuți financiar de comunități sau chiar de membri, este entuziasmant. Colportorii reînviiază vremea minunilor. *Radio Vocea Speranței* intră în mii și mii de case. După oarecare

---

Dacă s-ar transmite instrucțiunile potrivite, dacă s-ar urma metodele adecvate, fiecare membru al bisericii și-ar face partea sa de lucru, ca mădular al trupului.

șovăială, programul NET '96 este înfățișat pastorilor și prezbiterilor, și angajamentul depășește orice așteptări, cifrându-se deja la aproape 200 de comunități, angajate pentru participare, în ciuda costurilor ridicate ale investiției inițiale și a temerii de noul tehnic. Se scriu pagini cu adevărat eroice.

Totuși, în 1995, pentru al treilea an consecutiv, numărul de intrări în biserică a scăzut. Campanii strălucite nu sunt urmate de deciziile așteptate, odată cu luminile se stinge și zelul pentru

follow-up, și multe glasuri întreabă dacă mai merită efortul. Evangheliștii cu literatură ar putea furniza sute de adrese de persoane deschise pentru adevăr, dar nu este destul interes pentru a le valorifica. De ce? Numai puțini lucrează. De ce? Puțini se simt responsabili pentru proiectul evanghelic. De ce? „Parte de fier, parte de lut“. Revine în minte tulburătorul pasaj inspirat care ne anunță că „Dumnezeu nu lucrează pentru a aduce noi suflete în biserică din cauza membrilor neconvertiți sau a celor care au fost cândva convertiți, dar nu mai sunt. Ce efect ar avea aceștia asupra celor câștigați la Hristos când ei ar intra în biserică?“

Asemenea discrepante merită atenția noastră urgentă acum, când se încălzesc motoarele pentru Campania Națională de Evanghelizare (CNE) '96-'97 și pentru NET '96. Există comunități mari care nu au decât informații vagi privind CNE. „Pastorii se învârt în comunitățile care cunosc adevărul, în timp ce mii și mii sunt afară, pierind fără Hristos. Dacă s-ar transmite instrucțiunile potrivite, dacă s-ar urma metodele adecvate, fiecare membru al bisericii și-ar face partea sa de lucru, ca mădular al trupului... Ei ar trebui să fie învățați că, dacă nu pot să stea pe picioarele lor, fără pastor, ei au nevoie să fie convertiți iarăși, și botezați iarăși. Ei au nevoie să fie născuți din nou.“ *Evangelism*, pag.381.

Credincioșii și, pentru anumite cazuri, bugetele conferințelor fac eforturi uriașe în vederea ridicării de biserici noi. Aceasta este o măturie formidabilă pentru Dumnezeu, într-o societate paralizată și tot mai individualistă. Am observat însă cum, nu rareori, după încheierea construcției se instaurează apatia, nu mai sunt resurse pentru încheierea lucrării, sau conflictele interne reizbucnesc, cu muniție nouă, făurită chiar în cursul lucrului. „Parte de fier, parte de lut“. Aceste tendințe

(continuare în pag. 18)

Doar rugăciunea...

**Doamne, scapă-ne,
că pierim!**

Ziua de Sabat s-a terminat. Înainte să reîncep lucrul, ascult știrile la radio. „În suburbiile Beirutului, un elicopter de luptă al armatei israeliene a lansat o rachetă asupra unei ambulante pline de refugiați care părăseau orașul.“ Forța exploziei a proiectat vehiculul la peste douăzeci de metri. Bilanțul: două femei și patru copii au fost uciși. O tragedie între altele... sunt destule, pretutindeni în jur.

Mă gândesc la ucenicii din corabie, în mijlocul furtunii, la strigătul lor: „Doamne, scapă-ne, că pierim!“ Le este frică... Și nouă?... Și mie?... Mărturisesc că deseori mă tem și mi-ar plăcea să le iau apărarea celor care se tem și își fac griji, care nu trăiesc, superficial, de pe o zi pe alta, fiind indiferenți la gravele evenimente pe care le trăim și la care suntem martori.

Nu este un semn de maturitate să-ți faci griji pentru viitor? Nu vorbesc de griji mici sau mari legate de propria persoană, cum ar fi familia, sănătatea, șomajul, căci acestea sunt legitime. Nu, eu mă gândesc la aspecte care ne preocupă pe toți: dezvoltarea societății, violența, războaiele, mizeria și foametea, evoluția bisericii mele în mijlocul unei societăți decreștinate, viitorul ei. Adesea mi-e frică... Ce ar răspunde Isus la strigătul nostru de astăzi? Ar spune El: „Cine poate să fie așa de inconștient încât să nu-i fie frică?“ Sau ar repeta întrebarea adresată ucenicilor în mijlocul furtunii: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?“ (vezi Matei 8,23-28).

În definitiv, eu știu răspunsul. În ciuda numeroaselor motive de a

Ulrich Frikart

ne face griji, de a ne fi frică atunci când ne gândim la dezvoltarea societății și la evenimentele care zguduie planeta noastră și care influențează viața și dezvoltarea bisericii noastre, Isus ar răspunde temerilor noastre cu această extraordinară făgăduință: „De ce vă este frică?“

Transformarea grijilor, prin rugăciune

Această posibilitate ne este mereu și mereu amintită în Cuvântul lui Dumnezeu. Da, neliniștea noastră, frica noastră, nu este îndreptățită. Avea dreptate sora aceea care mi-a dat, cândva, la ieșirea din biserică, o bucată de hârtie pe care scria: „În Biblie este scris de 366 de ori 'Nu vă fie frică'. O dată pentru fiecare zi a anului, și Dumnezeu S-a gândit și la anii bisecți!“

Nu am putut să verific în concordanța mea dacă această afirmație este exactă. Nici nu are importanță. Ceea ce contează este făgăduința pe care Dumnezeu o reînnoiește zi de zi: „Nu vă temeți!“

„Nu vă îngrijorați de nimic; ci în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri“ (Fil. 4,6).

Invitația de a nu ne teme nu este o încurajare la indiferență sau delăsare și nici nu suntem chemați la inactivitate. Ea înseamnă, din contră, o mobilizare a tuturor energiilor noastre cu scopul de a transforma grijile noastre în speranțe și în certitudini. Rugăciunea este forța cea mai extraordinară care se poate dezvolta în viața fiecăruia

dintre noi. Numai ea poate să vindece în noi neliniștea și să dea o nouă vigoare izvoarelor vieții adevăratei vieți, aceea care vine de la Domnul nostru Isus Hristos.

„Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi“ (1 Petru 5,7).

Evocând această făgăduință, Karl Barth scria: „În rugăciune, Dumnezeu ne invită să trăim cu El“.

Rugăciunea ne transformă viața

A te ruga sincer nu este o fugă, nici o evadare, ci chiar opusul. Este o atitudine care mă face să fiu conștient de datoria mea și mă împinge la acțiune. Dietrich Bonhoeffer a exprimat acest lucru în mod magistral: „Rugăciunea nu înlocuiește acțiunea mea, dar ea este o acțiune de neînlocuit“. Prin rugăciune, noi devenim conștienți de răspunderea noastră de creștini. Ajungem în stare să analizăm evenimentele care ne înconjoară și să descoperim în ele împlinirea profețiilor. Recăpătăm puterea să ridicăm capul pentru că știm că izbăvirea se apropie (Luca 21,25-28). Ea ne transformă în martori câștigați pentru Cel care este puterea și speranța noastră.

Prin rugăciune avem mărinimie să iertăm și să ne deschidem spre celălalt, făcând din comunitățile noastre locuri ale vieții și ale creșterii. Când mă rog cu sinceritate pentru aproapele meu, încetez să-l critic, să-i port ranchiună, și-l descopăr într-o altă lumină. Această atitudine va contribui, prin harul lui Dumnezeu, la transformarea noastră și a celor care ne înconjoară.

(continuare în pag. 8)

Frontiere Deschise -

Miști Deschise

In prima parte a anului 1995, țările Europei marceau a cincizeca aniversare a sfârșitului celui de-al doilea război mondial. Aniversarea a fost sărbătorită ca o victorie și mulți și-au exprimat bucuria. Cu lacrimi de durere și cicatrice din trecutul nu prea îndepărtat, oamenii și-au adus aminte de suferință. Iar aniversarea a fost salutăată ca un moment de vindecare, însoțit de semne de reconciliere.

Ziua de 8 mai marcase, oficial, sfârșitul războiului în Europa, dar oare a însemnat aceasta începutul păcii? Cam cincizeci și cinci de milioane de oameni plățiseră cu viața, jumătate dintre ei din țările fostei Uniuni Sovietice. Care este motivul pentru care ne purtăm ca și când am avea un atât de irațional surplus de vieți? De ce nu putem spune: „Ajunge! Este destul!“? De ce, în acest deceniu, în fiecare zi au loc mai mult de treizeci de războaie în diferite locuri de pe glob? Privind retrospectiv, Holocaustul din locuri ca Auschwitz și Belsen și bombardarea orașului Dresda de către forțele aliate sunt astăzi subiecte ale unor frumoase discursuri. Însă am învățat noi, cu adevărat, lecțiile pe care ni le prezintă absurditatea propriei noastre istorii? Ruanda, Cecenia și Sarajevo sugerează că nu.

Putem schimba cursul istoriei doar dacă ne aducem aminte de istorie. Nu putem schimba mersul istoriei dacă, de dragul reconcilierii, considerăm amnezia colectivă ca fiind o virtute. Dacă aplicăm această metodă, avem toate motivele să ne temem pentru viitor, fiindcă nu ne vom aduce aminte

Jan Paulsen

cum am fost conduși în trecut. Trista realitate contemporană este că războaiele multinaționale au fost înlocuite de o mulțime de războaie civile.

Ziua de 8 mai 1945 a marcat sfârșitul războiului în Europa. Însă pacea nu este niciodată un lucru încheiat, ceva definitiv. Când ne retragem ca s-o admirăm și să o sărbătorim de la distanță, o pierdem. Am încheiat oare un război sângeros ca să începem un război rece? Iar acum am pus capăt unui război rece ca să începem o pace rece? Pacea este un proces fragil, care trebuie încurajat cu maximă sensibilitate față de nevoile altora.

„Ferice de cei împăciuitori“, fiindcă ei nu sunt conduși de lăcomie și de egoism.

Al doilea război mondial a fost un război cu mari mize ideologice - unul în care naționalismul, fascismul, socialismul și comunismul au fost asmuțite unele împotriva altora. Hitler susținea că puterea voinței și intuiția sunt mai importante în felul de guvernare decât evaluarea rațională. În cele din urmă, el a murit ca urmare a propriei sale nesăbuitețe.

Cum tratați în mod rațional iraționalitatea?

Piedici pentru reconciliere

Două principii de viață, de o imensă importanță, sunt în joc pen-

tru noi toți și pentru fiecare generație: libertatea și acceptarea reciprocă. Ambele principii au fost teribil de mutilate în acel război cumplit. Și, cu toate că războiul s-a terminat de cincizeci de ani, aceste principii sunt încă foarte fragile și n-ar trebui să credem că astăzi ele se impun de la sine.

Din numeroasele discursuri care au fost rostite cu ocazia celei de-a cincizecea aniversări de la încheierea războiului, aceste afirmații mi-au atras atenția în mod deosebit:

„Suntem responsabil nu doar pentru ceea ce facem, ci și pentru ceea ce permitem să se întâmple. Oricine permite altora să fure libertatea de gândire a cuiva, în cele din urmă, își va pierde propria sa libertate.“ (Unul dintre vorbitorii la serviciul comemorativ de la Belsen, lângă Hanovra)

„Cu toate că armatele îi pot înălțura pe dictatori, ele nu pot impune libertatea. Aceasta trebuie să izvorască din interior, din oamenii înșiși.“ (Prințul Charles la Hamburg, 4 mai 1995)

„Dacă doriți pace, prietenie și reconciliere, nu puteți doar să țineți un registru contabil al celor morți, al răniților și al nefericitelor victime din diferite popoare. Pierderile de vieți nu pot fi micșorate prin a lua viața altor oameni, durerea nu poate fi vindecată provocând altcuiva o durere egală.“ Soluția nu constă în echilibrarea pagubelor. (Președintele german, Roman Herzog, în legătură cu împlinirea a cincizeci de ani de la bombardarea orașului Dresda)

Această ultimă declarație m-a impresionat profund. Durerea și suferința nu pot fi măsurate numeric și nu se vindecă printr-o aplicare numeric egală a reconcilierii. Aceasta mi-a adus în minte faptul

că tot așa Se raportează și Dumnezeu la noi. O abordare „contabilă“, atât a păcatului, cât și a împăcării, nu va corespunde niciodată realităților cuprinzătoare și dinamice ale noii vieți în Domnul Hristos. Iertarea și împăcarea înseamnă doar un nou prilej favorabil și un nou început - o zi nouă și o nouă pagină - fără bagajul de rușine și mânie din trecut, însă cu suficientă memorie intactă

pentru ca să facă din mine o persoană mai bună, mai umană și mai tolerantă.

Cea mai mare piedică în calea adevăratei împăcări și a acceptării reciproce o reprezintă provincialismul și naționalismul - un fel de exclusivism care spune: „Nu am încredere în tine și voi sta la distanță de tine, din cauza locului din care vii sau a felului cum arăți“. Muncitorii

migranți, refugiați, persoanele din alte rase și popoare sau pur și simplu străinii sunt distruși, nu atât de mult din cauza neputinței lor de a fi sau a deveni, cât datorită distanței și neîncrederii cu care îi întâmpinăm. „Nu-mi place de ei. Nu-i pot înțelege“, spune atitudinea noastră. „Ei sunt diferiți. Sunt străini. Nu-mi place mâncarea lor. Nu-mi place cum miroși ei. Să se ducă altundeva.“ Înțeleptul îi descrie pe unii ca pe „un neam de oameni ai căror ochi sunt trufași, și care își țin pleoapele sus“ [„ai căror ochi sunt totdeauna atât de trufași, ale căror priviri sunt atât de disprețuitoare!“ - după NIV], (Prov. 30,13).

Îngrijorările noastre sunt cele care ne fac să ridicăm bariere între (noi și alți) oameni. Un viitor atractiv și plin de speranțe se bazează pe un sentiment de siguranță și pe capacitatea și bunăvoința noastră de a fi destul de puternici și

deschiși, pentru ca să ieșim din spațiul nostru protejat și să luăm parte la viața oamenilor care se deosebesc de noi - în ce privește naționalitatea, rasa și religia lor. Să mă uit la cercul meu social. Dacă nu pot manifesta căldură față de un străin, nu voi putea nici să simt durere și suferință atunci când el suferă. Nu este nimic nobil în acceptarea oamenilor care sunt identici cu noi. Cel mai primitiv instinct animal mă va face să procedez așa. Atunci, însă, când îi invit înăuntru pe străini, îi găzduiesc, poate, fără să știu, pe îngeri (Evr. 13,2).

A fi deschis

Când ești primit într-un mod prietenos și deschis, cu căldură, de către cineva care se bucură în mod sincer că ești aici, atunci te simți bine și plin de viață, iar potențialul tău de creație crește considerabil. Te simți acceptat. Ai întâlnit pe cineva care are timp pentru tine. Însă mulți dintre noi fac din neimplicare activitatea vieții lor. Ne putem face un obicei pentru toată viața de a nu auzi strigătele altora după ajutor, până când nu mai auzim nimic altceva, decât propriul nostru glas singuratic cerând ajutor.

Ce înseamnă a fi „deschis“

Mai presus de toate, înseamnă să fim cu adevărat în stare să privim dincolo de noi fără să transmitem semnale de amenințare sau de intimidare. Nu înseamnă că frontierele sau limitele care marchează spațiul nostru personal sunt șterse, ci înseamnă că se poate trece ușor peste ele, într-o parte sau în alta. Înseamnă că, atunci când ascultăm, politicos, de fapt și înțelegem ce ni se spune. Înseamnă că, atunci când cineva ne vorbește despre succesul său, nu simțim nevoia să-i devalorizăm relatarea, povestindu-i despre succesul nostru *mai mare*. Înseamnă să dobândim harul de a fi liniștiți sau de a tăcea și a ne purta cu delicatete, pentru ca cealaltă persoană să nu fie speriată și îndepărtată de prea multe cuvinte sau de un ton zgometos.

Deschidere înseamnă să se vadă cine suntem cu adevărat. Există claritate în ceea ce spunem și se înțelege care este poziția noastră. Prin contrast cu atitudinea politică, dinăuntru sau din afara bisericii, deschiderea nu pornește de la un șir de agende personale, între care trebuie simulată o aparentă armonizare. Abilitatea politică este capacitatea de a prevedea ce urmează să se întâmple și apoi a susține aceasta înainte de a se întâmpla. Însă un anturaj politic este un loc foarte ostil în care să trăim zilnic, fiindcă în acel mediu toți cei din jurul nostru sunt străini. Putem ști cum îi cheamă, le putem asculta discursurile, am putea chiar să stăm lângă ei și totuși, vom fi cu toții străini, fiecare necunoscându-l cu adevărat pe celălalt. Deschiderea, prin definiție, este transparentă, autentică, neamenințătoare.

A fi deschis înseamnă că, atunci când se ivesc ocazii favorabile - când trebuie ocupate posturi atractive din punct de vedere profesional - eu și organizația pe care o conduc, sau comitetul pe care îl prezidez, suntem capabili să îi avem în vedere pe toți și să avem în minte proporțiile, totali-

tatea și diversitatea comunității și lumii cărora le servim. Înseamnă să avem în minte că nu toate resursele de personal sunt oameni albi, sau bărbați, sau de o singură naționalitate.

Nu numai deschiderea înseamnă să ne aducem aminte că unele persoane deosebit de talentate trebuie să trăiască avându-și strălucirea închisă într-un corp care, din punct de vedere fizic, nu este pe deplin sănătos. Și aceasta înseamnă să-i includem ca pe membri egali ai omenirii, fiindcă toți facem parte dintr-o familie și avem același Tată.

A fi cu adevărat deschiși înseamnă mai mult decât a folosi un limbaj nobil și bine intenționat, când vorbim despre originea comună a omenirii. Testul deschiderii mele se găsește întotdeauna, fără excepție, în felul cum îi tratez pe alți oameni - întotdeauna! Deschiderea înseamnă acceptare, indiferent pe cât de multe altare este profanată astăzi această idee. Cuvântul lui Dumnezeu este clar: „Primiți-vă unii pe alții, cum v-a primit și pe voi Hristos“ (Rom. 15,7).

Lumea din afară este mult mai mare și mult mai complexă decât

ne putem da seama. Dar este plină de oameni minunați. Când intrăm în spațiul lor, vă rog, să fim atenți, să fim generoși, să fim iubitori.

David Kossoff, într-una din discuțiile sale prietenești cu Dumnezeu, vorbește despre manifestarea unui interes și a unei sensibilități mai mari față de nevoile altora. La început el îi spune Domnului, zâmbind: „Dacă m-ai așezat în această lume ca să ajut, de ce ai mai pus în ea și pe alții?“ Însă apoi el continuă:

„Deci, Doamne, vin la subiect. Învață-mă să dăruiesc din motive corecte,

Să dau generos, cu recunoștință pentru tot ce primesc de la Tine.

Să fiu, Doamne, un dăruitor, nu un primitor.

Credință am. Speranța nu mi-a lipsit niciodată.

Dar cea mai mare, mi se spune, este iubirea“

(*You Have a Minute, Lord?* pag. 34).

Jan Paulsen este vicepreședinte general al Conferinței Generale a adventiștilor de ziua a șaptea, Silver Spring, Maryland.

Adventist Review, 9 noiembrie 1995

(*urmare din pag. 5*)

Bisericele noastre, centre ale rugăciunii

Angajamentul meu este să redescopăr puterea rugăciunii în viața mea și în viața comunităților noastre. Dacă mă îndrept spre cartea Faptele Apostolilor, constat că rugăciunea era unul dintre cele patru principii de viață ale noii biserici creștine (Fapte 2,42). Vreau să vă invit, scumpi frați și surori, să redescoperiți împreună cu mine acest model divin al unei biserici care se roagă.

Biserica s-a născut prin rugăciune. După înălțare, ucenicii s-au adunat ca să se roage să primească puterea Duhului Sfânt și să poată să predice și să-L laude pe Dum-

nezeu pentru puterea Sa (Fapte 1,14; 2,1.11).

Biserica a stărui în rugăciune. În fiecare zi, ucenicii se adunau în case pentru a studia și a se ruga. Prin aceasta Dumnezeu făcea biserica să crească și din punct de vedere numeric (2,42-47).

Biserica reacționa la crize prin rugăciune. Restricțiile impuse de autorități nu i-au descurajat pe ucenici. Răspunsul lor a fost să meargă la rugăciune, primind în acest fel puterea lui Dumnezeu ca să-și îndeplinească misiunea (4,23-31).

Biserica înțelegea importanța rugăciunii de mijlocire. Atunci când Petru a fost aruncat în închisoare, biserica s-a adunat pentru o noapte întreagă de rugăciune în vederea eliberării lui. Tot ceea

ce stătea în calea răspândirii Evangheliei era obiectul mijlocirii lor. Dumnezeu a trimis un înger ca să-l elibereze pe Petru. Ce biruință câștigată prin rugăciune (12,5-18)!

Doamne, învață-ne să ne rugăm

Împreună, să ne însușim această cerere a ucenicilor către Învățătorul: „Doamne, învață-ne să ne rugăm“ (Luca 11,1).

Fie ca noi să știm să găsim în rugăciune răspunsul la neliniștile noastre, dinamismul care să ne transforme viața, puterea faptelor noastre și sensul identității și al misiunii noastre de copii ai lui Dumnezeu.

Ulrich Frikart este președintele Diviziunii Euro-Africa a adventiștilor de ziua a șaptea cu sediul la Berna

Campania Națională de Evanghelizare se conectează cu seria internațională de evanghelizare prin satelit NET '96

**Brad Thorp
Adrian Bocăneanu**

Deși acum, în mai 1996, ne aflăm în plină activitate misionară, de aproape o jumătate de an este o preocupare intensă pentru programul amplu de evanghelizare din întreaga țară, numit *Campania Națională de Evanghelizare* (CNE). Fiecare comunitate este implicată în acest proiect de o importanță vitală. Având ca metode principale evanghelizarea personală și seriile publice de evanghelizare, obiectivul este ca fiecare membru să își folosească darurile sale spirituale pentru a da mărturie și a conduce pe mulți să înțeleagă și să accepte solia celor trei îngeri.

În această perioadă, biserica noastră din America de Nord, America de Sud și multe țări din Europa se pregătește pentru a participa în comun la o campanie internațională de evanghelizare prin satelit, care va fi transmisă de la Orlando, Florida, S.U.A. Pastorul Mark Finley, dinamicul speaker și director al postului de televiziune *It Is Written*, va conduce o serie de evanghelizare sub numele de *Descoperiri profetice*, care va fi transmisă simultan prin satelit tuturor bisericilor participante.

În ultimele câteva luni, conducătorii uniunii, împreună cu fiecare conferință, au explorat posibilitățile pentru participarea României la NET '96, ca o parte a CNE. Nu era sigur dacă se va putea găsi un satelit care să asigure un semnal suficient de puternic deasupra întregii Europe. Pe 28 aprilie, fr. Warren Judd de la *Adventist Media Center* din California și fr. Moses Primo de la *Three Angels Broadcast Network* (3 ABN) au efectuat la București niște teste și au stabilit care este satelitul care

acoperă România. Ei au constatat o recepție foarte bună a sateliților care prezentau interes și, după ce s-au făcut teste similare și în alte zone ale Europei, s-a luat decizia ca NET '96 să fie transmis în Europa în sistem digital, prin satelitul *Intelsat K. 3 ABN* și avea responsabilitatea transmisiei. Transmisia în sistemul digital ne aduce un avantaj imediat excepțional: transmisia va fi dublă - cea de bază pentru Europa occidentală va începe la ora 20,30 (ora României), dar va fi și o transmisie specială pentru România, la ora 18,30!

Costul ceva mai ridicat al echipamentului în sistem digital va fi astfel cu prisosință justificat prin ora de transmisie ideală pentru țara noastră. Sunt, desigur, și alte avantaje ale acestei soluții tehnice ultramoderne.

Programele vor fi disponibile în opt limbi europene: engleză, română, spaniolă, portugheză, franceză, germană și alte două limbi care vor fi stabilite de către Diviziunea Trans-Europeană. Noi am recomandat în mod insistent includerea limbii maghiare. Fiecare dintre aceste limbi va putea fi audiată pretutindeni unde se recepționează programul NET '96.

Aceasta înseamnă că fiecare biserică din România și din întreaga Europă va putea instala un echipament de cea mai bună calitate, să pregătească biserica și localitatea și să participe pe deplin la acest proiect misionar ultramodern. NET '96 este cel mai mare program unitar de evanghelizare simultană, condus vreodată de biserica noastră. Se apreciază că în

jur de 4000 de biserici vor participa la acest eveniment. Iar folosirea acestei tehnologii de ultimă oră va deschide pentru noi posibilități extraordinare.

Programul NET '96 nu înseamnă că tot ceea ce se va transmite va fi „capul vorbitor” al fr. Mark Finley. Acesta va fi în realitate un program de televiziune foarte atrăgător. Scena va avea o lățime de 25-30 de metri, decorată deosebit de frumos cu flori, un pian mare, orgă și un uriaș ecran video. Programul va cuprinde muzică, prezentări despre sănătate și viața de familie, rapoarte speciale, imagini de înaltă calitate, generate de calculator, toate menite să pună în valoare predicarea plină de putere profetică a întregii solii adventiste. Se preconizează că în fiecare seară să se distribuie un pliant cu rezumatul predicii în limba română. Cei care vor participa la cel puțin 20 de seri vor primi gratuit o Biblie.

Este suficient un timp mai scurt decât o secundă pentru ca semnalul emis de la Orlando să ajungă la studiourile 3 ABN din Illinois, să fie ridicat din nou la un satelit și transmis deasupra Europei. Acest instrument nou pentru evanghelizarea prin satelit dă o dimensiune cu totul specială profeției din Apocalipsa 14,6, care îi arată pe cei trei îngeri „zburând prin mijlocul cerului”, proclamând ultimul mesaj de avertizare care să pregătească lumea pentru a doua venire a Domnului Isus Hristos. Iar posibilitatea de a transmite solia prin traducere simultană într-o diversitate de limbi ne reamintește de Fapte 2,8 unde, în Ziua Cincizecimii, Dumnezeu a dat darul Duhului Sfânt manifestat prin vorbirea în limbi. Biblia ne

redă cuvintele celor ce spuneau că „fiecare îi auzim vorbind deslușit în limbile noastre“ ...

Folosirea sateliților deschide noi posibilități de comunicare și în interiorul bisericii adventiste. În viitor, vor fi transmise prin satelit programe speciale pentru biserică. 3 ABN va începe în septembrie transmisiile pentru Europa, transmițând numai programe adventiste 24 de ore din 24. Această investiție în tehnică este o investiție pe termen lung. Iar cu această tehnologie de ultimă oră vom avea posibilitatea să deschidem multe alte uși ale ocaziilor în viitor.

Ce înseamnă Three Angels Broadcast Network (3 ABN)?

3 ABN este o organizație care a fost desemnată de către Conferința Generală să asigure transmisiile programului NET '96 în Europa. Pentru mulți adventiști, acesta este un nume nou și mulți se întrebă ce este această organizație și care este relația ei cu biserica adventistă.

Credincioasă numelui ei, 3 ABN este dedicată cu totul proclamării soliei adventiste, simbolizate de către solia celor trei îngeri din Apocalipsa 14. Un grup de membri ai bisericii au format o organizație non-profit, cu scopul de a oferi programe de televiziune adventiste 24 de ore din 24, prin care să-i câștige pe oameni la Isus Hristos și să devină membri ai bisericii adventiste.

Modul în care a început și s-a dezvoltat 3 ABN este un raport entuziasmant și de călăuzire providențială din partea lui Dumnezeu.

3 ABN s-a dovedit o minunată binecuvântare pentru biserica adventistă. Mulți membri din America de Nord deschid televizorul aproape în exclusivitate numai pentru programele 3 ABN. Este oferită o varietate de programe: mărturii, predici, muzică, servicii divine, programe evanghelice, știri din biserica adventistă și rapoarte. Această varietate de programe reflectă diversitatea din biserica adventistă.

3 ABN lucrează în strânsă colaborare cu biserica adventistă din

America de Nord și cu Conferința Generală. Ei sunt o organizație care susține în mod hotărât biserica noastră mondială. Lucrând în relație strânsă cu Conferința Generală și cu Adventist Media Center, 3 ABN s-a implicat din plin în efortul de a aduce NET '96 în Europa.

Va fi pentru noi toți o mare binecuvântare și încurajare să putem urmări programele 3 ABN. La vremea potrivită, vom avea informațiile necesare.

În ce fel poate biserica noastră să participe la NET '96?

„Cum aş putea să particip la NET '96? Sunt entuziasmat de faptul că biserica noastră este în fruntea utilizării tehnologiilor noi și doresc să fac parte din acest proiect extraordinar!“

Mi s-a pus această întrebare de multe ori și răspunsul este destul de simplu. Cele mai multe proiecte NET '96 vor fi conduse de laici - prezbiteri, diaconi, conducători de activități laice sau oameni de afaceri. Și nu este nici o îndoială că tu poți să organizezi această lucrare.

În primul rând, NET '96 este un proiect care are ca scop să dezvolte și să consolideze biserica locală! Împărtașiți entuziasmul vostru și știrile despre NET '96 cu prietenii din biserică și cu conducătorii bisericii.

Vorbiți cu pastorul vostru și încurajați-l să obțină mai multe informații și să implice biserica. De cele mai multe ori, pastorii sunt ocupați și ei caută ajutor pentru activitățile de evanghelizare. Oferiți-vă să-l ajutați, lucrând împreună cu alți membri, pentru a conduce pregătirea și programele. Solicitați-l pe pastor să vă împărtășească informațiile care i-au fost oferite de către conferință și uniune. Pastorii vor fi bine informați cu privire la NET '96.

De asemenea, va fi necesar să începeți să strângeți bani pentru cumpărarea echipamentului și pentru materialele de publicitate și studiile biblice. Biserica, conferința și uniunea vor participa la aceste cheltuieli, dar membrii locali au rolul cel mai important. De îndată ce comunitatea ia un angajament, pregătirile trebuie să înceapă.

NET '96 alege tehnologia viitorului

Alegând să echipeze bisericile noastre și să transmită în sistem digital, biserica face un pas foarte curajos în tehnologia de comunicații a viitorului. Timp de mulți ani, sistemul analog a fost opțiunea standard în transmisiile prin satelit, dar acum, când toate alternativele au fost examinate, s-a decis ca NET '96 să meargă pe sistemul digital.

Această alegere are o serie de avantaje. Închirierea sateliților pentru transmisiile digitale este considerabil mai ieftină decât cea analogă. Este important să înțelegem că, cu cât transmisia este mai ieftină, cu atât se vor putea efectua mai multe transmisiile.

Probabil că motivul cel mai important pentru alegerea sistemului digital constă în ușurința și costurile reduse ale adăugării unor limbi noi, ceea ce, în Europa, este de o importanță vitală. Sistemul analog ne limita la șase limbi pe canal video și apoi, pentru a adăuga una la șase limbi, trebuia închiriat un alt canal, dublând efectiv costul transmisiei. Dar sistemul digital permite adăugarea unui mare număr de limbi pe un singur canal.

Un alt avantaj este costul mult scăzut și ușurința construirii unei stații de emisie „spre“ satelit (up-link). Rolul ei este să trimită un program TV la un anumit satelit, în vederea retransmisiei. Un up-link digital poate fi montat chiar într-un microbuz și este ușor de transportat. În viitor, acesta va permite transmiterea în bisericile din întreaga Europă a marilor evenimente din Europa, ba chiar mai mult, acestea vor putea fi retransmise în întreaga lume.

Semnalul digital produce o imagine de calitate mai înaltă. Se apreciază că, în următorii zece ani, televiziunea digitală va fi destul de răspândită. În concluzie, alegând sistemul digital, se economisesc bani, se pot adăuga mai multe limbi, se obține o imagine de calitate și se lucrează cu echipament de vârf, care ne așază în avangarda tehnicii de comunicații.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI PRIVIND NET '96

1. Ce este NET '96?

NET '96 este o inițiativă curajoasă de folosire a tehnologiei video și satelit pentru a transmite, în cât mai multe biserici din lume și din Europa, o serie de prelegeri de cea mai înaltă calitate. Aceasta va începe la Orlando pe 5 octombrie și se va încheia pe 9 noiembrie. În Europa, datorită diferenței de fus orar, programul va fi decalat cu o zi.

2. De ce folosim tehnica transmisiei prin satelit pentru un asemenea proiect de evanghelizare în comunitățile noastre?

Timpurile și condițiile se schimbă, iar tehnologiile în dezvoltare deschid noi posibilități! Biserica lui Dumnezeu este îmbogățită atunci când folosește toate darurile spirituale și resursele cu care El a binecuvântat-o. În mod ideal, cea mai valoroasă activitate evanghelică este cea desfășurată de pastorul local împreună cu membrii comunității sale. Dar lucrarea de evanghelizare a devenit o activitate din ce în ce mai specializată și multe câmpuri nu au suficienți evangheliști pentru cerințele tuturor comunităților. Unii pastori și conducători de comunitate nu au un pronunțat dar pentru evanghelizarea publică. Prin urmare, în multe din comunități și conferințe nu există o activitate misionară publică curajoasă și bine organizată. Noua tehnologie de transmisie prin satelit deschide posibilitatea ca resursele cele mai valoroase și daruri spirituale de care dispune biserica mondială să fie puse la dispoziția fiecărei comunități locale. Obiectivul este consolidarea bisericii locale, și de asemenea, susținerea ei pentru a îndeplini cu mai multă eficiență misiunea pe care Domnul Hristos a încredințat-o fiecărui credincios și fiecărei biserici.

3. Care sunt costurile pentru echiparea bisericii cu aceste aparate?

Costurile pot să varieze într-o măsură oarecare. Totuși, prin cumpărarea unui număr mai mare de aparate, prețul va putea coborî. An-

tena parabolică și receptorul ne vor costa 500 dolari, 3ABN și Diviziunea acoperind diferența până la 900 dolari. Prețurile pentru proiectoarele video diferă de la 1200 la 7500 dolari. Condițiile noastre financiare ne vor impune alegerea modelului mai ieftin. La aceasta se mai adaugă 200 dolari pentru un ecran mare, luminos, acolo unde nu este în față un perete foarte neted și foarte alb.

4. Toate aceste cheltuieli se fac pentru o singură utilizare, sau echipamentul se va mai folosi și în viitor?

Cumpărarea acestui echipament pentru comunitate trebuie privită ca o investiție pentru un termen lung. Conferința Generală și diviziunile folosesc din ce în ce mai mult programele video și prin satelit. Producerea de materiale pentru instruirea bisericii și pentru tineret se va intensifica. Evenimentele mari din viața bisericii, cum ar fi sesiunile Conferinței Generale, vor fi transmise de asemenea. Deci, echipând bisericile locale cu aparatele necesare pentru NET '96, se deschid căi noi și ocazii de lungă durată prin care să beneficiem de resursele bisericii mondiale.

5. Ce pregătire spirituală și practică va fi necesară?

Cel mai simplu este să considerăm că programul *Descoperiri profetice* este o campanie obișnuită. Totuși, în loc să avem un evanghelist, avem legătura prin satelit și pastorul Finley prezintă predica sa pe un mare ecran. Toate celelalte părți ale programului trebuie să fie organizate de către membrii locali. Deci, pentru o bună pregătire, ar trebui să întrebăm: „Cum ne-am pregăti pentru campania fr. Finley, dacă el personal ar urma să vină în comunitatea noastră?”

Înainte de toate, trebuie să începem să ne rugăm ca Dumnezeu să ne călăuzească și să ne binecuvânteze, pentru ca Duhul Sfânt să folosească lucrarea noastră pentru a împlini misiunea Domnului Hristos. În al doilea rând, trebuie să studiem căile și mijloa-

cele de creștere a bisericii și să le aplicăm în biserică. Al treilea pas este să inițiem programe publice și studii biblice personale pentru a atrage vizitatori la biserică. Potrivit cu darurile și capacitățile bisericii, trebuie să explorăm toate posibilitățile de a veni în sprijinul localității și a stabili contacte și prietenii. Este nevoie să se alcătuiască o listă cu un număr cât mai mare de persoane interesate. Apoi este necesar ca biserica să fie organizată ca și pentru o campanie obișnuită: comitete și responsabili pentru plasatori, muzicieni, distribuitori de Biblie etc., precum și asigurarea materialelor și a locului necesar pentru toate acestea. Iar când prelegerile au început, este nevoie de sprijinul membrilor prin participare și păstrarea legăturii cu vizitatorii pe care îi aduc. Pentru lucrarea de consolidare, trebuie organizate clasele de studiu și programele de integrare a noilor membri și a celor interesați, în viața bisericii.

A fost pregătit un manual care schițează întregul proces, cu o varietate de posibilități diferite pentru fiecare biserică. În plus, se vor organiza întâlniri de pregătire pentru pastori, prezbiteri și responsabili ai proiectului.

6. Conferința Generală și Diviziunea Euro-Africa sunt unite în acest proiect?

Da, foarte strâns. Conferința Generală și-a asumat responsabilitatea de a pune programul *Descoperiri profetice* la dispoziția fiecărei diviziuni care este interesată. Conducătorii diviziunii noastre susțin din toată inima acest proiect, acoperă cheltuielile de traducere și susțin fiecare câmp în pregătirea și organizarea programului.

7. Ce satelit se va folosi?

Transmisia se va face în standardul Digital MPEG II și se va folosi satelitul *Intelsat K*, localizat la 21,5 grade vest. Emisiunile de probă vor începe cu o lună mai devreme, în septembrie. Vor fi două transmisii ale fiecărei prelegeri, una la ora 18,30 și cealaltă la ora 20,30.

JUDECATA ȘI CRUCEA

Mijlocirea Domnului Hristos în favoarea omului, în Sanctuarul de sus, este tot atât de importantă pentru planul de mântuire, ca și moartea Sa pe cruce. (Tragedia veacurilor, pag. 448)

Ați reținut acest lucru? Nu „cam tot atât de importantă“ ca și crucea, sau „aproape tot atât de importantă“ ca și crucea, ci „tot atât de importantă“ pentru planul de mântuire, ca și moartea Sa pe cruce“.

Această afirmație contrazice o mare parte din teologia creștină convențională a ultimilor cinci sute

Robert Folkenberg

* Știm că întreaga economie iudaică, întregul serviciu de la sanctuar, era într-un sens o reprezentare vizualizată a planului de mântuire. Era felul în care Dumnezeu încerca să-i învețe pe israeliți Evanghelia, prin serviciul levitic simbolic. „Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit“ (Evr. 4,2).

Dacă ați fi fost iudeu și ați fi trăit pe vremea sanctuarului din pustie, și dacă ați fi încercat să înțe-

el pe partea dinainte a capacului ispășirii, sau tronul harului (vers. 14; 1 Cron. 28,11).

Rețineți, preotul ducea sângele în Locul Prea Sfânt, din sanctuarul pământesc. Adventiștii de ziua a șaptea înțeleg că slujirea marelui preot în Locul Prea Sfânt, al sanctuarului pământesc, Ziua Ispășirii levitică, era un tip, un simbol al slujirii Domnului Hristos ca Marele nostru Preot în Sfânta Sfințelor, din Sanctuarul ceresc.

După înțelegerea iudaică, Ziua Ispășirii este ziua judecării, când fiecare caz este hotărât pentru viață sau pentru moarte. Noi credem,

Vești bune pentru cei care se luptă cu teama și cu nesiguranța.

de ani. Este o afirmație care, în trecut, i-a făcut pe mulți neadventiști să spună că noi, adventiștii, nu credem într-o „ispășire completă“ la cruce. Este o afirmație pe care, aș îndrăzni să spun, chiar unii dintre noi ar respinge-o ca fiind „antievanghelică“. Și totuși, este o afirmație de care sunt pe deplin convins - nu doar fiindcă a fost scrisă de sora White, ci pentru că eu am studiat Biblia.

Să ne întoarcem să privim la sanctuarul pământesc, și mai ales la cel pe care Domnul i-a poruncit lui Moise să-l facă. Asupra acestuia, mai degrabă decât asupra primului sau a celui de-al doilea templu, se concentrează Epistola către Evrei (vezi Evr. 8,3-6).

La sanctuarul din pustie erau aduse diferite jertfe și erau urmate diferite procedee, în funcție de păcatul comis sau de persoana care păcătise. Slujba se deosebea de la un caz la altul, dar, în cele mai multe cazuri, consta în junghierea unui animal, preotul continuând apoi slujirea cu sângele sau cu grăsimea animalului. Existau două elemente de bază: moartea animalului și slujirea preotului (vezi, de pildă, Lev. 4,16-17).

legeți planul de mântuire așa cum era predat prin serviciul de la sanctuar, însă tot ce vedeți era moartea animalului - ați fi avut o imagine completă despre ceea ce învăța serviciul de la sanctuar? Ați fi putut înțelege pe deplin mesajul Evangheliei, ignorând slujirea preotului, care avea loc după moartea animalului?

Nu. Nici o lecție pe care Domnul dorea ca ei s-o învețe, deși se baza pe jertfă, nu se termina cu acea jertfă, deoarece însuși serviciul de la sanctuar nu se încheia cu sacrificiul. Urma o altă parte a slujirii preoțești.

Serviciul culminant avea loc în fiecare an în Ziua Ispășirii (Yom Kippur). În acea zi, serviciul cuprindea moartea câtorva animale, printre care țapul pentru Domnul și un vițel (vezi Lev. 16).

Moartea vițelului trebuia să simbolizeze moartea lui Isus. Toate animalele de jertfă - chiar de la început, din Eden, până la ultimul care a fost omorât, înainte ca perdeaua celui de-al doilea templu să fie ruptă - arătau spre moartea Domnului Isus.

După ce era omorât vițelul, preotul îi lua sângele și stropea din

desigur, că din 1844 Domnul Isus Se află în Sfânta Sfințelor și că trăim în adevărata zi a ispășirii, timpul judecării preadvente (sau de cercetare), pe care Ziua Ispășirii a sanctuarului pământesc o prefigura doar.

Și acum, o întrebare simplă. Exista vreă tensiune, vreun conflict sau chiar vreă contradicție între moartea animalului - în cazul acesta, a vițelului - și slujirea marelui preot, când ducea sângele aceluși vițel și-l stropea în Locul Prea Sfânt? Bineînțeles că nu.

În același fel, judecata preadventă nu subminează crucea, așa cum moartea aceluși vițel nu era subminată prin slujirea preotului. De fapt, ceea ce făcea preotul cu acel sânge în Sfânta Sfințelor nu poate fi înțeles, decât dacă este pus în legătură cu moartea animalului. În același chip, lucrarea judecării preadvente poate fi înțeleasă doar dacă o punem în legătură cu crucea.

Din nefericire, n-am reușit să transferăm relația dintre sacrificiu și lucrarea preoțească, relație atât de clar învățată prin serviciul de la sanctuar, la înțelegerea relației dintre Hristos, Mielul lui Dumnezeu,

sacrificat pe cruce, și Hristos, Marele Preot, care slujește cu sângele Său în judecata ce se desfășoară în prezent, în sanctuarul ceresc.

Pentru prea mulți adventiști și prea mulți ani, aceste două aspecte ale planului de mântuire au fost în tensiune și chiar în conflict unul cu altul - cu rezultate tragice.

Din cauza conflictului pe care l-au creat oamenii între cruce și judecată, în cele din urmă - conștient sau inconștient - ei au înclinat mai mult fie spre una, fie spre cealaltă. Fie că înțelegerea lor cu privire la cruce neagă sau scade importanța judecării de cercetare, fie că înțelegerea lor cu privire la judecata de cercetare neagă sau micșorează importanța crucii.

Nici una dintre extreme nu este corectă. Nu putem înțelege pe deplin crucea neținând seama de judecată și nici judecata, dacă ignorăm crucea.

Această înțelegere greșită a fost un factor major în controversa teologică de la sfârșitul anilor 1970 și începutul anilor 1980. Dezbaterea aceasta mai persistă și astăzi.

Unii adventiști, nedorind să trăiască toată viața sub teama judecării, sunt prinși într-o teologie care pune un accent singular pe cruce, o teologie ce exclude ideea judecării și tot ce este asociat cu ea. Evanghelia lor se încheie cu altarul arderilor de tot din serviciul simbolic pământesc. Ea nu trece niciodată dincolo de sacrificiu. Ei se concentrează doar asupra neprihănirii juridice, a lucrării încheiate a Domnului Isus pentru ei.

Pentru ei, noi am fost judecați la cruce. Ei au probleme cu profetia celor 2300 de zile și anul 1844. Subiecte cum sunt biruința în Hristos, sfințirea, desăvârșirea caracterului și o generație finală sunt privite ca având o mică importanță, până când ajung doar note de subsol în Evanghelia.

Pe de altă parte, sunt cei a căror teologie pare să se concentreze în primul rând asupra Sfintei Sfintelor. Lucrul acesta n-ar fi prea rău, dacă înțelegerea lor cu privire la ce se întâmplă cu adevărat în Locul Prea Sfânt nu s-ar afla în tensiune cu crucea. În serviciul simbol, marele preot nu intra niciodată în Locul

Prea Sfânt fără sânge. Fără sânge rămâne doar moartea, fiindcă în Sfânta Sfintelor este legea, iar legea nu poate mântui. Ea poate numai să condamne. Dacă marele preot de pe pământ nu intra niciodată în Locul Prea Sfânt fără sânge, atunci cum îndrăznește cineva să se avânte orbește în prezența unui Dumnezeu sfânt fără sacrificiu? Și totuși, asta fac ei.

Cum putem preda marile adevăruri despre judecată, lege și generația finală, evitând sângele lui Hristos? Nu putem. Aceasta este marea tragedie a celor care sunt supraprecupați de a doua încăpere a sanctuarului și o pierd din vedere pe cea dintâi. Solia Evangheliei s-a pierdut. În schimb, tot ce au ei este o solie a judecării, iar fără Evanghelia ca temelie, solia judecării este de fapt o solie a *condamnării*.

Când înțelegem cu adevărat învățătura biblică despre cruce și judecată, nu mai este nici o tensiune sau contradicție.

În Ziua Ispășirii, preotul intra în Locul Prea Sfânt cu sânge. Sângele este cel care face ispășire pentru noi - nu legea, nu standardele, nici chiar caracterul. Fiecare strop din sângele jertfelor, stropit de-a lungul secolelor, simboliza

Noi nu putem preda marile adevăruri ale adventismului, fără sângele lui Hristos.

singurul sânge care ispășește într-adevăr, sângele lui Hristos. „Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană“ (1 Petru 1,18.19).

După cum în tipul pământesc doar sângele jertfei asigura salvarea păcătoșului în Ziua Ispășirii, tot astfel numai sângele Domnului Hristos - simbolul vieții Lui desăvârșite - garantează succesul nostru în ziua ispășirii în serviciul din cer, la marea judecată preadventă.

Noi nu suntem îndreptățiți prin credință toată viața pentru ca apoi, dintr-o dată, când numele nostru apare la judecată, să fim îndreptățiți prin fapte. Serviciul tip arată că chiar la judecată - în *special* la judecată - trebuie să fie sângele lui Hristos. Noi ori suntem îndreptățiți prin credința în Hristos și în neprihănirea Lui, ori nu suntem deloc.

„Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.“ „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos“ (Rom. 3,28; 5,1).

Unul dintre cele mai bune exemple despre felul cum Evanghelia și judecata merg mână în mână se găsește în Zaharia 3. Viziunea îl prezintă pe Iosua „îmbrăcat cu haine murdare“ (vers. 3). Hainele, desigur, ne simbolizează pe noi în propria noastră îndreptățire, asemenea unor haine mânjite. În acest timp, Satana îl acuză pe Iosua înaintea Îngerului Domnului (Isus Hristos).

Observați ce spune sora White despre acest pasaj. Iosua, spune ea, „nu se poate apăra pe sine sau poporul său de acuzațiile lui Satana. El nu susține că israeliții sunt fără greșală. În hainele sale murdare, simbolizând păcatele poporului, pe care le poartă ca reprezentant al lor, el stă în picioare în fața Îngerului, mărturisind vinovăția lor, arătând totuși spre pocăința și umilința lor, bizuindu-se pe îndurarea unui Mântuitor care iartă păcatul și, în credință, invocă făgăduințele lui Dumnezeu...“

Păcatele lui (Iosua) și ale poporului său au fost iertate. Israeliiți au fost îmbrăcați cu 'haine de sărbătoare' (haine noi) - neprihănirea lui Hristos, care le fusese atribuită“ (Testimonies, vol. 5, pag. 468, 469).

Aceasta este Evanghelia, curată și simplă. Acesta este Isus, care stă în locul nostru, cu meritul neprihănirii Sale în locul păcătoșeniei noastre. Și aceasta este ceea ce se întâmplă la judecată.

Satana acuză poporul lui Dumnezeu înaintea Tatălui, la judecată. El „atrage atenția la raportul vieții lor, la defectele lor de caracter, la lipsa lor de asemănare cu Hristos

... la toate păcatele pe care el i-a ispitit să le săvârșească". Ce se întâmplă ca răspuns? „Isus nu le scuză păcatele, dar arată către pocăința lor, către credința lor și, cerând iertare în favoarea lor, își înalță mâinile rănite înaintea Tatălui și a îngerilor sfinți, spunând: 'Îi cunosc pe nume, i-am săpat pe palmele Mele'" (Tragedia veacurilor, pag. 443, 444).

Cheia înțelegerii crucii și judecății este echilibrul. Iar acest echilibru se află în înțelegerea relației dintre moartea animalului și lucrarea marelui preot în Locul Prea Sfânt. Trebuie să înțelegem ambele aspecte ale planului de mântuire. Altfel, sacrificiul fără sanctuar duce la o Evanghelie a harului ieftin, iar sanctuarul fără cruce duce la un legalism fatal.

S-a încheiat planul de mântuire la cruce? Cu siguranță că bătălia decisivă din marea luptă a fost câștigată, dar ceva nu s-a încheiat, pentru că nu suntem încă în cer.

Leviticul 16,10: „Iar țapul care a ieșit la sorti pentru Azazel, să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească pentru facerea ispășirii, și să i se dea drumul în pustie pentru Azazel”.

Întrebare: „Dacă țapul 'pentru Domnul', adus ca 'jertfă de ispășire' (vers. 9), reprezenta sacrificiul ispășitor al Domnului Hristos (cf. Ioan 1,29), atunci care era semnificația ispășirii în vederea căreia 'slujea' țapul 'pentru Azazel', în versetul de mai sus? Nu cumva țapul 'pentru Azazel' îl reprezenta tot pe Domnul Isus?”

Răspuns: Nu. Țapul „pentru Azazel” îl reprezenta pe Satana.

Biblia ne învață că Domnul Hristos a murit pe cruce pentru păcatele întregii lumi (Isa. 53,5.6; Ioan 1,29; 3,16). „În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți” (Fapte 4,12).

Prin umare, sacrificiul Său face ispășire pentru păcatele tuturor celor care, prin credință, îl primesc pe El ca Mântuitor personal, mărturisindu-și păcatele și cerând iertare în Numele Său (Ioan

Cu toții suntem preocupați de siguranța noastră fizică. Și eu am trăit clipe în care mi-a fost frică pentru viața mea. Odată, în timpul unei scufundări în (Canalul) Panama, la o adâncime de peste treizeci și cinci de metri, am dat peste un rechin de vreo trei metri care, rotindu-se în maniera obișnuită de atac, ajungea cu fiecare tură tot mai aproape, încât părea că se va îndrepta spre mine și mă va ataca!

Sunt la fel de conștient de jena și nesiguranța pe care le simte un creștin care e copleșit de sentimentul păcatului și vinovăției sale. Ne îndoim că credința noastră în iertarea Domnului Hristos este suficientă și ne gândim că păcatele noastre sunt prea grave. Știm că nu suntem destul de buni ca să fim mântuiți. Ne îndoim că pocăința noastră e destul de adâncă sau de sinceră pentru a putea fi acceptată de către Dumnezeu, neînțelegând că, prin îndoială, cădem în cursa mântuirii prin fapte - așteptând ca

propria noastră pocăință să fie mijlocul prin care suntem mântuiți.

Dumneavoastră, celor care vă luptați sub greutatea temerii și nesiguranței, vă ofer pacea și puterea sanctuarului. Acolo, în altar, veți descoperi sacrificiul lui Isus de pe cruce, dând mărturie despre ce a făcut El pentru noi pe Calvar. Veți descoperi în prima încăpere a sanctuarului slujirea zilnică a Domnului Hristos, care oferă puterea transformatoare a Duhului Sfânt, pentru ca viața noastră să exemplifice dragostea lui Isus și să dea credibilitate Evangheliei. Iar în Sfânta Sfințelor Îl veți afla pe Hristos, Mielul nostru, Marele nostru Preot, apărătorul și judecătorul nostru, mărturisind în fața universului că ne-a acoperit cu sângele Său și cu neprihănirea Sa desăvârșită. Da! Într-adevăr, este pace în sanctuar.

Robert S. Folkenberg este președintele Conferinței Generale a adventiștilor de ziua a șaptea.

Adventist Review, 7 martie 1996

3,16; 16,23; 1 Ioan 1,9; 2,1.2). Cei care refuză iertarea și salvarea oferite în felul acesta plătesc, în final, ei înșiși plata fărădelegilor lor (cf. Lev. 10,19; 23,28.29; Numeri 16,38; Ezech. 32,27; Rom. 6,23 p.p.). Satana, fostul heruvim acoperitor (Isa. 14,12-15; Ezech. 28,12-17; Apoc. 12,7-10), va fi distrus, în cele din urmă, împreună cu oamenii care L-au respins pe Domnul Isus ca Mântuitor al lor (Apoc. 20). El va „ispăși” astfel vinovăția propriilor lui păcate, între care și acela de a pune la cale moartea Fiului nevinovat al lui Dumnezeu. În felul acesta se va face ispășire pentru toate păcatele.

„Orice păcat este pedepsit de două ori. Păcatele celui credincios au fost pedepsite în Isus pe cruce și vor fi pedepsite în cei răi, care au respins dragostea Sa și neagă că păcatele lor sunt ispășite de Isus prin sacrificiul Său.

Păcatele celor neprihăniți vor fi pedepsite în Satana deoarece aceste păcate au fost cauza morții Fiului lui Dumnezeu.

„Întrucât Satana este inițiatorul păcatului, instigatorul responsabil pentru făptuirea tuturor păcatelor

care au adus moartea Fiului lui Dumnezeu, dreptatea cere ca el să sufere pedeapsa finală. Lucrarea Domnului Hristos pentru mântuirea oamenilor și curățirea Universului de păcat va fi încheiată prin îndepărtarea păcatului din Sanctuarul cereș și așezarea acestor păcate asupra lui Satana, care va suporta pedeapsa finală. Tot astfel, șirul serviciului preînchipuitor anual se încheia cu lucrarea de curățire a sanctuarului și mărturisirea sau punerea păcatelor pe capul țapului de trimis' (PP 358).

Esența celor două afirmații amintite mai sus se găsește în următoarele citate:

„Dumnezeu va chema mai mult ca sigur lumea la judecată pentru a răzbuna moartea singurului Său Fiu, a Celui care a stat la bara judecății lui Pilat și Irod' (TM 139).

„Un Dumnezeu drept trebuie să răzbune moartea Fiului Său' (TM 131; RH, 23 ian.; 30 ian. 1900).

Aceasta este o ispășire pentru moartea Fiului lui Dumnezeu. (vezi Lev. 16,10.)” – Ellen G. White, *Gânduri despre cartea Apocalipsei*, pag. 286, 287.

3D

dialog direct deschis

Cum aplicăm astăzi sfaturile Spiritului Profetic referitoare la literatura beletristică?

Trebuie să recunoaștem deschis că literatura are în general o mare influență asupra vieții noastre. Un proverb parafrazat ar suna astfel: „Spune-mi ce citești ca să-ți spun cine ești“.

Faptul că sora Ellen White are un cuvânt de spus în privința literaturii beletristice nu înseamnă că aceasta nu trebuie studiată cu nici un chip.

În cartea „Educație“, Daniël este prezentat ca un model pentru tinerii de azi. El stăpânește fiecare „ramură a științei“ și, cu siguranță, atunci când a învățat limba baldeilor, s-a folosit de scrierile lor.

Atenție! Studiul literaturii beletristice nu trebuie să fie un scop în sine, ci doar un instrument:

1. Ne ajută să înțelegem mai bine sufletul uman. Este știut faptul că scriitorii își descriu propriile frământări în operele lor. De pildă, Tolstoi, care în viața sa a dorit să trăiască după principiile din Matei 5-7.

2. Poate fi folosită ca o punte de legătură cu semenii noștri. Un evanghelist adevărat trebuie să aibă solide cunoștințe generale pentru a putea intra ușor în contact cu oamenii.

Să nu uităm că unele genuri literare sunt total dezaprobat (romane polițiste, de dragoste, SF).

O operă literară merită citită numai dacă ne ajută să înțelegem realitatea, nu să ne proiecteze într-un „alt univers“.

În final, să nu uităm că noi suntem „poporul Cărtii“, și nu „poporul cărților“. Să ne conducem după principiul enunțat în Luca 11,42: „...pe acestea trebuia să le faceți și pe celelalte să nu le lăsați nefăcute.“

Necula Marius, student ITA,
București

Beletristica... potențial și responsabilitate

Literatura beletristică se poate defini drept arta de a folosi limbajul (scris) ca instrument direct de reflectare a realității și indirect de modelare a conștiinței.

Privită ca *meșteșug*, literatura beletristică este tehnica de a folosi cuvintele¹ pentru construirea unor scenarii² și pentru derularea unor idei³ care pot fi reale, posibile sau fanteziste.

Literatura este *artă* în măsura în care place⁴ (prin abilitatea expresiei, prin frumusețea mesajului etc.), captivează gândirea⁵, dirijează sentimentele⁶, controlează modul în care sunt percepute (asimilate) datele informative⁷, având ca efect formarea unor atitudini în viață⁸, eventual prin formularea unor principii⁹, reflectându-se în final în adevărul despre Dumnezeu, lucrările și cuvintele Sale¹⁰.

Acum să analizăm cele enunțate:

1. Tehnica vorbirii corecte este strict necesară pentru o comunicare corectă (ca să ne înțelegem) și de aceea se învață în școli. Aportul literaturii la acest capitol (dezvoltarea limbajului) este hotărâtor, dar într-un fel care nu se dovedește întotdeauna potrivit eticii creștine (Col. 4,6).

2. Utilizarea scenariilor (împrejurări de viață descrise în cărți) în educație este foarte valoroasă didactic, dar tocmai de aceea trebuie abordată critic (vezi 2 Tim. 4,1-5). Ele vor deveni modele de gândire care nu se vor dovedi folositoare întotdeauna (Marcu 13,11; 1 Cor. 2,4.13-16 etc.). Parcurgerea unor cărți costă

(timp, energie, eventual suportarea unor consecințe negative) și cere mult discernământ - care din nefericire nu este întâlnit decât rareori la vârste tinere.

3. Conținutul idealic. Cel mai critic aspect al literaturii apare în acest punct: ideile pot fi selectate (bune sau rele) abia după ce au fost parcurse, iar literatura este *artă* exact în măsura în care reușește să atragă mintea de partea unor idei (de obicei cu efecte imprevizibile). Este un fel de invitație de a mânca din toți pomii din grădina (Gen. 3,1)... și mintea este greu de stăpânit.

4. Plăcerea. După transformările produse în lumea noastră prin apariția păcatului, plăcerea nu mai este un criteriu al valorii. Astăzi, plăcerea nu ne mai poate ajuta să găsim binele (ea avea această funcție înainte de căderea noastră Gen. 2,16). Astăzi păcatul este cel care ne place (Gen. 3,6).

5. Fascinația gândirii. Având în vedere cele spuse, lectura unei cărți de beletristică seamănă cu a te urca pe o corabie fără destinație precisă, de dragul emoțiilor, fără promisiunea că vei putea veni înapoi.

6. Orientarea afectivă. O asemenea expediție în necunoscut solicită o încredere nejustificată în *autorul cărții* (căpitanul corăbiei), care conduce sentimentele cititorului după voia lui (!?) - în aceasta constând însăși puterea sa artistică.

După asemenea „voiaje“, unii s-au ales cu dezechilibrări afective. Aceasta o afirmă Ellen White, dar o confirmă și eu din experiență (amară). Este o socotală ciudată: îngrijorător de multe cărți „descurcă limba“ (perfecționează limbajul) și „încurcă mintea“ (prin manipulare afectivă). Primejdia este mai ales pentru mințile în formare. În grija noastră pentru o selecționare a materialului beletristic, trebuie să menționăm că unele dintre ele au o calitate atât de îndoielnică, încât nici măcar nu perfecționează limbajul.

7. *Surpriza* constă în faptul că, după „călătoria“ în imaginar, apar modificări în perceperea realității, indiferent dacă ne dăm seama de ele sau nu. Aceasta este chiar funcția formativă a literaturii și este o iluzie să credem că ne putem susține aceste legi: mintea este afectată într-o mare măsură de hrana pe care i-o dăm (Prov. 28,26).

8. Atitudinile. Tot ce îl influențează pe un om se regăsește în atitudinile sale (evidente sau nu).

Literatura asimilată aduce roade bune sau rele, chiar dacă luptăm împotriva influenței sale. Literatura care nu influențează (dacă există așa ceva) este de slabă calitate, nu are valoare, nu merită citită.

9. Principiile. De obicei, beletristica nu enunță principii în mod explicit. Avantajul covârșitor al clarității în formularea principiilor este deținut de literatura biblică.

10. Adevărul despre Dumnezeu. Este trist că, de obicei, punctul acesta lipsește aproape complet din literatura marilor clasici. Zicala că noi, oamenii, suntem specialiști în descrierea infernului, dar neputincioși să ne ocupăm de paradis, ne urmărește ca o dovadă a neputinței în truda noastră literară.

După această scurtă analiză a potențialului literaturii artistice (beletristica), soluțiile practice care se impun se hotărăsc solicitând responsabilitatea individuală. În ciuda faptului că noi dorim să evităm povara deciziei (de obicei încredinșându-o altcuiva), durerea și consecințele fiecărei hotărâri sunt atât de personale, încât ele cer o strictă implicare personală.

Ca un strict necesar totuși, pentru o temelie sigură, porniți în selecționarea literaturii dumneavoastră oferind locul de primă importanță, cea mai mare atenție și timp suficient Cărtii ce atinge perfecțiunea: CARTEA LUI DUMNEZEU.

Gabriel Dănaiață, Bumbești-Jiu, jud. Gorj

Alimente vegetale care ajută la prevenirea cancerului

Nu există garanții, însă putem micșora riscurile

In medie, cancerul este răspunzător pentru aproximativ 500.000 de decese pe an în America de Nord. Și în fiecare an sunt identificate cam un milion de cazuri noi. Cercetătorii au estimat că 35% dintre toate decesele provocate din cancer sunt rezultatul alimentației incorecte.

O rapidă trecere în revistă a două dintre cele mai răspândite - și posibil de prevenit - forme de cancer scoate la lumină câteva caracteristici obișnuite și care pot fi recunoscute numaidecât.

Una din nouă femei va suferi de cancer de sân în timpul vieții. În Statele Unite, cancerul mamar distruge cam 44.000 de vieți anual. Incidența cancerului de sân a fost asociată cu factori cum sunt consumul de alcool și o alimentație bogată în grăsimi și săracă în fructe și legume. Cu toate că riscul cancerului mamar este în strânsă legătură cu secrețiile hormonale, factorii alimentari pot influența aceste riscuri prin modificarea nivelului de hormoni.

Studiile făcute în Japonia arată că femeile care mănâncă zilnic carne au un risc de patru ori mai mare pentru cancer mamar, față de cele care consumă carne mai rar decât o dată pe săptămână. Folosirea cu regularitate a produselor de origine animală, cum sunt ouăle, untul și brânza, crește de două până la trei ori riscul cancerului mamar.¹

Cancerul de colon este al treilea între cele mai frecvente forme de cancer din Statele Unite. În fiecare an, mai mult de 61.000 de decese au drept cauză cancerul

Winston Craig

de colon și rect. Dovezile arată că alimentația necorespunzătoare este unul dintre cei mai importanți factori care sporesc șansele cuiva de a fi o victimă a acestei forme de cancer. S-a demonstrat că o alimentație bogată în fructe și legume reduce mult riscul îmbolnăvirii.

Date care provin din China arată că rata deceselor datorate cancerului de colon, în acea țară, este cu 40% mai mică decât în Statele Unite. În medie, chinezii mănâncă de trei ori mai multe fibre și doar a treia parte din grăsimi, față de semenii lor nord-americani. În China, riscul cancerului de colon este de două ori mai mare la oamenii care mănâncă legume de mai puțin de cinci ori pe săptămână, față de cei care consumă porții obișnuite de legume cel puțin de două ori pe zi.²

De curând, un studiu făcut la Boston a confirmat rolul important al consumului de carne în îmbolnăvirea de cancer de colon. S-a descoperit că frecvența cancerului de colon, la femeile care foloseau carne de vită, de porc sau de miel ca o masă principală în fiecare zi, era de două ori și jumătate mai mare decât pentru femeile care consumau aceste feluri de carne mai rar decât o dată pe lună.

În timp ce presa și emisiunile de televiziune fac reclamă la fiecare pretinsă „realizare” în tratarea cancerului (inclusiv așa-zisele tratamente miraculoase), alimentele despre care se atestă (științific) că reduc riscurile de cancer nu sunt mai departe decât la piață.

La o parte cu cele vechi...

Studiile recente arată că aproximativ treizeci și șase de alimente au însușiri care pot contribui la prevenirea cancerului.³ Savanții de la Institutul oncologic național (NCI) din Statele Unite și-au concentrat atenția asupra a șase alimente care se dovediseră promițătoare în studiile preliminare. Alimentele vegetale care au fost identificate conțin mici cantități de substanțe active numite (*compuși*) fitochimici, despre care se știe că ajută la prevenirea cancerului.

Înainte de a prezenta pe scurt câteva alimente care reduc riscul de cancer, ar trebui să vedem cum pot unii factori alimentari să mărească acest risc.

• **Alcoolul.** Consumul de alcool este asociat cu riscul sporit de cancer de ficat, de pancreas și al părții superioare a tubului digestiv - mai ales cancer bucal, esofagian, faringian și laringeal. S-a dovedit că, la moartea prematură a fostului mare baschetbalist Mickey Mantle, survenită anul trecut, a contribuit și consumul mare de alcool.

Femeile care folosesc alcool au un risc ceva mai mare de cancer de sân - chiar dacă beau doar trei porții pe săptămână. Consumul regulat de bere este legat de cancerul de colon și rect atât la bărbați, cât și la femei.

• **Cafeina.** Într-un studiu recent făcut în Franța, s-a descoperit o importantă asociere între consumul de cafea și creșterea riscului de cancer al vezicii urinare. Între nefumătorii incluși în studiu, riscul a fost de cinci ori mai mare la cei care consumau trei sau mai multe

cești de cafea zilnic, față de cei care foloseau doar o ceașcă de cafea pe zi.⁴ Deși cafeina singură nu pare să determine cancerul, se pare că ea mărește frecvența cu care alți carcinogeni provoacă tumori.

• **Nitriții.** Azotatul de sodiu este un aditiv alimentar folosit pentru conservarea și colorarea unor alimente, cum este carnea afumată. Folosirea lui este importantă pentru prevenirea botulismului. Însă nitriții pot reacționa cu produșii proteici, dând naștere la compuși chimici care pot duce la apariția cancerului și care se numesc nitrozamine. Aceste nitrozamine au fost descoperite în cantități însemnate în produse din carne și pește, inclusiv în salam, cârnăciori și slănină/untură.

Să trecem la cele noi...

Să trecem acum la vestea bună. Consumul obișnuit de fructe și legume a fost asociat cu o rată scăzută a cancerului pulmonar, mamar, de colon, rect, prostată, vezică urinară, gastric, esofagian și de col uterin. Mortalitatea combinată produsă de aceste forme de cancer este cu 70% mai mică la cei care consumă câteva porții de fructe și legume în fiecare zi.

Cele șase alimente considerate îndeosebi promițătoare de către Institutul oncologic național din Statele Unite, în funcție de conținutul lor de compuși fitochimici, sunt usturoiul, soia, semințele de in, fructele citrice și legumele umbeliferă (morcovi, țelină, pătrunjel, păstârnac și coriandru). Între alte alimente vegetale care au prezentat însușiri anticancer în studiile NCI se numără boabele de cereale, legumele crucifere (broccoli, conopida, varza de Bruxelles, varza și napii), ceapa, legumele solanacee (roșii, vinete și ardei).

Când vă planificați alimentația, aveți grijă să includeți una sau mai multe dintre următoarele grupe de fructe și legume:

• **Legume cu frunze de culoare verde închis.** Legumele cum sunt spanacul, napii și sfecla mangold au un conținut ridicat de beta-caroten. Beta-carotenul și alți carotenoizi se comportă ca antioxidanți și au

capacitatea să împiedice modificările celulare care pot duce la dezvoltarea celulelor canceroase. Despre carotenoizi se cunoaște, de asemenea, că intensifică mai multe aspecte ale funcției imunitare.⁵

• **Fructe și legume de culoare galben-deschis, portocaliu și roșu.** Fructele de mango, ananas, roșiile, pișciștele, căpșunile, pepenii verzi, pepenii galbeni, morcovii, dovleacul și cartofii dulci - toate conțin compuși asociați cu o rată mai scăzută a cancerului. Pe lângă aceasta, prezența pigmentului galben poate indica o substanță care, în afară de faptul că inhibă cancerul, pare să aibă și proprietăți antiinflamatorii.⁶

• **Fructele citrice, nucile, fructele de munte (căpșuni, frați, mure, zmeură, afine, coacăze) și boabe de cereale.** Compușii din aceste alimente ajută la protecția contra cancerului, prin degradarea anumitor carcinogeni.

În anul 1989, Consiliul național de cercetări al Statelor Unite a publicat următoarele recomandări referitoare la alimentație pentru persoanele care doresc să-și reducă riscul de cancer:

- reduceți consumul total de grăsimi la 30% din calorii sau mai puțin.
- mâncați în fiecare zi cinci sau mai multe porții de fructe și legume, mai ales legume verzi și galbene și fructe citrice.
- consumați zilnic de la șase porții în sus de alimente bogate în fibre alimentare și carbohidrați complecși - pâine (integrală), cereale, legume.
- echilibrați consumul de alimente cu activitatea fizică pentru a vă menține o greutate fizică adecvată. Persoanele supraponderale au un risc mai mare de cancer.
- evitați consumul de alcool.
- limitați consumul de sare. Alimentele conservate cu sare trebuie folosite cât mai puțin.

Înapoi spre viitor

Până nu demult, vegetarianii s-au aflat în defensivă față de susținerile „științifice“ că o alimentație vegetariană strictă n-ar putea satisface nevoile unui stil de viață normal, modern.

Astăzi, se recunoaște practic universal faptul că o alimentație echilibrată, bogată în fructe, zarzavaturi, legume, cereale și nuci, pregătite simplu și consumate cu moderație, asigură toate elementele alimentare esențiale, necesare pentru o sănătate optimă. Iar o astfel de alimentație reduce mult riscurile asociate cu dieta bogată în alimente și produse de origine animală.

Într-adevăr, când Departamentul agriculturii al Statelor Unite a publicat de curând forma revizuită a piramidei alimentelor, aceasta prezenta o remarcabilă asemănare cu alimentația originală, dată primilor noștri părinți în Eden. Ea recomandă cantități ample de legume și zarzavaturi (trei până la cinci porții pe zi) și fructe (două până la patru porții pe zi).

Prin aceste recomandări se recunoaște implicit că bolile obișnuite din zilele noastre pot fi prevenite într-o mare măsură printr-o alimentație corectă. De asemenea, este o recunoaștere tacită a faptului că Tatăl nostru din cer cunoaște, cu adevărat, cel mai bine.

1 Committee on Diet and Health, Food, and Nutrition Board, National Research Council, *Diet and Health: Implications for Reduction of Chronic Disease* (Washington, D.C.; National Academy Press, 1989).

2 S. Graham et al., „Diet in the Epidemiology of Cancer of the Colon and Rectum“, *Journal of the National Cancer Institute* 61 (1978): 709-714.

3 A. B. Caragay, „Cancer-Preventative Foods and Ingredients“, *Food Tech* 46 (1992): 65-68.

4 J. Clavel and S. Cordier, „Coffee Consumption and Bladder Cancer Risk“, *International Journal of Cancer* 47 (1991): 207-212.

5 A. Blendich, „A Role for Carotenoids in Immune Function“, *Clinical Nutrition* 7 (1988): 113-117.

6 M. Nagabhushan and S. V. Bhude, „Curcumin as an Inhibitor of Cancer“, *Journal of the American College of Nutrition* 11 (1992): 192-198.

Winston Craig este dietetician calificat și profesor de nutriție la Universitatea Andrews, din Berrien Springs, Michigan, S.U.A.

Adventist Review, 11 ianuarie 1996

EDITORIAL / (urmare din pag. 4)
primejdiioase ar putea fi abordate preventiv. Lucrul spiritual nu poate fi neglijat fără consecințe serioase. Casele noi trebuie populate de caractere noi. Clădirea și poporul să fie un organism viu, armonios.

Tineretul este domeniul în care aceste discrepanțe sunt cele mai șocante. Întâlnirile și seminariile de tineret sunt foarte căutate. O parte însemnată a activității misionare, a celorlalte acțiuni de avangardă în biserică, sunt realizate de către tineri. Evangheliștii în zonele albe sunt, în principal, tineri. În același timp, știri neliniștitoare insistă să le dăm atenție. Grupe de tineri care se întâlnesc curent pentru muzică rock și dans. Angajarea în activități sfinte într-o manieră sportivă, competițională. „Parte de fier, parte de lut”. Lipsese, în bună măsură, fundamentul spiritual care trebuia câștigat în familie; în schimb, nu lipsesc deprinderea criticii distructive, formalismul, lupta pentru înțâietate.

Festivalurile IOSIA 96 dau prioritate dimensiunii spirituale. Dar nu toți tinerii participă, și spiritualitatea nu se obține printr-un festival. Consecvența, integritatea, spiritul de echipă și integrarea în biserică sunt trăsături care se cultivă în timp.

Conducerea bisericii a fost remaniată nu de mult. Eu sunt convins că Dumnezeu v-a adus aici. Mulți credincioși sinceri ne privesc cu simpatie. Aproape zilnic sunt anunțat de persoane care se roagă pentru mine, pentru voi. Muncim mult, câteodată prea multe ore. Comitetele sunt la fel de lungi ca întotdeauna. Anumite subiecte devin o prezență continuă, fie că sunt sau nu trecute pe agendă. Construcția seminarului, radioul, unitatea bisericii, ridicarea calității educației în licee și Institut, răspunsul la agresivitatea bisericii majoritare, viitorul tipografiei... Dar ne dăm seama că acestea nu sunt neapărat și subiectele care nu vă lasă pe dvs. să dormiți liniștiți. Dumneavoastră, la conferințe, aveți altele. Fiecare aveți punctele

fierbinți, școala sau radioul, nemulțumiții tradiționali, termenul de trimitere a datoriiilor spre uniune, revizia ca o sabie desupra capului, și pastorii cu particularitățile lor pe care încercați să le menajați, cazurile disciplinare și câte altele. Câte ore de discuție pentru acestea, câte milioane de lei pe călătorii, pe telefoane, câte șovăieli și reveniri.

Dar fără îndoială că nu acestea sunt lucrurile care nu lasă comitetele comunităților și pe frații pastori să doarmă. Acolo sunt alte griji. Iar grijile comitetelor nu sunt cele care nu-i lasă pe membri să doarmă.

În ce măsură timpul, banii și energiile acestui comitet sunt cheltuite pentru acele preocupări pe care membrii bisericii le-au avut în

---

Transmitem noi speranță mamelor obosite, taților care nu-și găsesc locul de conducător spiritual, adolescenților sfâșiați între idealuri pure și tentații fatale?

---

minte atunci când ne-au votat?
Transmitem speranță mamelor obosite, taților care nu-și găsesc locul de conducător spiritual, adolescenților sfâșiați între idealuri pure și tentații fatale, pastorilor paralizați de cerințe contradictorii, presbiterilor care simt că duc prea mult singuri povara, noilor-veniți și veteranilor?

Fără îndoială, capul își are problemele lui, pe care și le rezolvă, dar nu în dauna slujirii corpului. Capul este gata să slujească corpul care îl hrănește, îl poartă la loc de cinste și îl protejează. Capul slujește corpul pentru ca acesta să poată să se dezvolte, să producă.

Fără ca aceasta să însemneze că la vârf trebuie să ne ocupăm de fiecare persoană, aici trebuie să lucrăm așa încât biserica să resimță folosul. Fiecare călătorie, fiecare întrunire, fiecare cheltuială trebuie să aducă un beneficiu pentru comunitatea locală, pentru membri, pentru copii, pentru vizitatori. Altfel, timpul și banii să rămână acolo unde se produce ceva. Când sunt întrebat ce fac aici, la București, la uniune, spun: Dacă aici, la voi, nu se simte nimic, dacă trebuie să întrebați, înseamnă că nimic.

Cred că profeția din Daniel 2 ne dă și soluția, pentru ca aceste întrebări să nu fie demagogie. Fierul și lutul nu se pot amesteca. Dar se anunță o intervenție din afară. O piatră care, aparent distrugând totul, catalizează o reacție nemaiîntâlnită. O piatră pe care suntem chemați să ne zdrobim.

„Calea celor care sunt puși în poziții de conducere nu este o cale ușoară. Dar ei trebuie să vadă în fiecare greutate o invitație la rugăciune. Niciodată ei nu trebuie să neglijeze să ceară sfat de la marele Izvor de înțelepciune. Întăriți și iluminați de către Marele Lucrător, ei vor fi puternici să stea neclintii în împotrivirea față de influențele nesfinte și să facă deosebire între bine și rău. Ei vor aproba ceea ce Dumnezeu aprobă și se vor lupta cu stăruință împotriva introducerii unor principii greșite în cauza Sa“ (Profeți și Regi, pag. 30.31).

Este timpul să ne reamintim pentru ce suntem, la urma urmei, aici: „Atunci când numărul membrilor a crescut, s-a văzut că, fără o formă de organizare, va fi o mare confuzie și lucrarea nu va putea fi dusă înainte cu succes. Pentru a asigura mijloacele necesare corpului pastoral, pentru a face ca lucrarea să înainteze în câmpuri noi, pentru a proteja atât comunitățile, cât și pe pastori de membrii nevredevnici, pentru propagarea adevărului prin tipărituri, și pentru multe alte proiecte, organizația a fost de neînlocuit“ (Testimonies to Ministers, pag. 26).

ab

ȘCOALA SANITARĂ POSTLICEALĂ TEOLOGICĂ ADVENTISTĂ - BRĂILA

Școala a luat ființă în 1991, în cadrul Asociației „Sănătate și temperanță” Brăila, în regim privat, și din 1994 a devenit Școală sanitară postliceală teologică adventistă în rețeaua învățământului de stat, astfel că în prezent școala are ambele forme.

137 dintre cei 139 de absolvenți ai promoțiilor 1994 și 1995 au susținut examenul de diplomă în fața unei comisii de pe lângă școala de stat Brăila, obținând diplome valabile pentru ocuparea de post în unități sanitare ca și absolvenții școlilor de stat. În prezent avem 185 de elevi (100 în regim privat și 85 învățământ de stat), dintre care 26 din Republica Moldova. 100 dintre ei sunt membri ai bisericii sau provin din familii adventiste, iar 85 sunt neadventiști. Pentru anul 1996/1997 avem 50 de locuri în învățământul de stat.

Școala este recunoscută de Ministerul Sănătății și Ministerul Învățământului și acreditată de către Conferința Generală, fiind unica școală cu acest profil din această parte a Europei. Este, de asemenea, afiliată cu Atlantic Union College din S.U.A., care ne asistă sub aspect didactic și, în parte, material (fond de cărți de specialitate, instruirea profesorilor, cursuri ținute de către cadre didactice ale acestui colegiu etc.).

Școala dispune de material didactic achiziționat din fonduri proprii sau donații (Conferința Generală, Diviziunea Euro-Africa, Secours Adventiste din Franța, ADRA România, Norvegia, S.U.A. etc.), așa încât este una dintre cele mai dotate școli din țară. Deocamdată ducem încă lipsă de spațiu de școlarizare, deși avem imobil propriu, cumpărat cu ajutorul Uniunii, și încă nu putem oferi condiții de internat și cantină.

Școala are două obiective: instruirea profesională ca asistent medical generalist și instruirea teologică adventistă, după un program aprobat de Comitetul Uniunii, Ministerul Învățământului și Secretariatul de stat pentru culte, verificat de către Departamentul Educație al Conferinței Generale și de către cel al Divizunii Euro-Africa. Activitatea practică profesională se efectuează în unitățile sanitare din Brăila, iar cea religioasă în comunitatea școlii, numită „Adventus”, și celelalte două comunități din oraș. Toți elevii participă la instruirea și viața religioasă a școlii, indiferent de convingerile lor.

Județele Brăila, Buzău, Suceava, Maramureș, Arad, Teleorman, Gorj ș.a. au un număr mai mare de elevi, în timp ce multe altele nu ne-au descoperit încă. Este adevărat că efortul financiar este mai mare pentru părinți, însă educația este o investiție cu rezultate întârziate, dar foarte valoroase pe termen lung, iar domeniul medico-sanitar ocupă un loc aparte în viziunea bisericii noastre.

De aceea, îi invităm pe frații noștri, ai căror copii termină liceul (chiar și serii mai vechi) să-și trimită copiii la școala noastră, în cazul în care nu se orientează spre universități. Școlile adventiste, indiferent de nivel, sunt adevărate binecuvântări pe care să nu le neglijăm. Pentru orice informații, vă rugăm să vă adresați conducerii școlii, la adresa B-dul Independenței 206, Brăila, 6100 sau tel. 039-644583. Elevii noștri, răspândiți în toată țara, vă pot relatea propria lor experiență. (Dr. Ene Paulini, director)

Tineri adventiști premiați. Între 23 și 29 martie 1996 s-a desfășurat la Iași Festivalul național al liceelor de artă, 1996. Dintre cei premiați au făcut parte și cinci tineri adventiști: Alin Apostol, din Iași, cls. a XII-a, premiul I - canto clasic; Cioinaru Corina, din București, cls. a XI-a, premiul I - vioară; Oprea Ana-Maria, din București, cls. a X-a, premiul II - teorie și solfegii; Ghidiceanu Adrian, din Craiova, cls. a XII-a, premiul III - canto clasic și Geantă Cristina, din Craiova, cls. a XI-a, mențiune - teorie și solfegii. (Elena Oprea - București)

Asociația foștilor deținuți politici pe motive de conștiință din România comunică: Rugăm pe toți frații și toate surorile care au suferit în timpul regimului trecut să participe la întâlnirea aniversară ce va avea loc anul acesta în comunitatea nr. 1 Pitești, strada Trivale, începând cu vineri seara, 2 august și care continuă cu o adunare generală duminică, 4 august, la care sunteți invitați.

Pentru informații suplimentare vă puteți adresa fr. Traian Nicolaescu, președinte Asociației (Târgoviște, B-dul Castanilor nr. 16, jud. Dâmbovița, cod 0200 sau telefon 045-614076).

Stagiu la un centru de sănătate adventist.

Anunțăm cadrele sanitare interesate de efectuarea unui stagiului de schimb de experiență într-unul dintre centrele de sănătate adventiste din SUA că, în urma contactelor stabilite, Uchee Pines Institute este dispus la o colaborare în acest sens, în următoarele condiții:

- participanții să posede cunoștințe temeinice de limba engleză vorbită;
- costul deplasării să fie suportat de către participanți;

- cazare și masă gratuită pentru o ședere de până la două săptămâni. Cei care doresc să rămână mai mult va trebui să-și acopere costul cazării și mesei în bani sau prestând diferite activități în folosul centrului de sănătate, în orele libere.

Informații suplimentare la tel. 01-6142153. (Dr. Gili Ionescu)

Congresul medicilor - ediția a treia. Între 23 și 25 septembrie 1996 va avea loc Congresul medicilor - ediția a treia, la Cluj-Napoca, gazda primelor două ediții. Subiectul principal al Congresului va fi „Lucrarea misionară medicală”. Ca și la edițiile trecute, vor fi prezenți specialiști internaționali. Înscrieri și informații suplimentare la dr. Lorant Szentagotay, str. Cuza Vodă 12, 3400, Cluj Napoca, tel. 064-430039, sau str. Mărășești nr. 36, Cluj Napoca, tel. 064-139985.

Afaceri și credință - ASI Roma '96. Oamenii de afaceri, întreprinzătorii și patronii adventiști, care doresc să pună în slujba bisericii mijloacele lor financiare și relațiile lor în lumea afacerilor, vor avea prima convenție europeană la Roma, între 8 și 10 august 1996. Programul va prezenta:

- invitați de marcă • ateliere • mărturii, programe spirituale • contacte de afaceri • muzică • posibilitatea unor circuite turistice.

Pentru informații, în vederea participării, contactați pe Bernard Beranger, Le Manoir 77820 Les Eclennes, Franța; tel. 0033-1-42974851; fax. 0033-1-4260967;

- sau direct în Italia: Asitalia Egidio Naso, Via 5 Martiri nr. 6, 20062 Casano d'Adda (Mi) Italy; tel. 0039-0-60787; fax. 0039 (0) 363 60 788.

O investiție pe care nu o veți regreta niciodată!

În atenția candidaților la concursul de admitere la Institutul Teologic. Pentru examenul de Dogmatică, recomandăm următoarea bibliografie suplimentară: Patriarhi și profeti, Profeti și regi, Hristos, Lumina lumii, Istoria Faptelor Apostolilor, Tragedia veacurilor.

Pentru concursul de admitere din toamna anului 1997 una dintre condiții va fi cunoașterea limbii engleze (nivel mediu). *(Nelu Dumitrescu, rector)*

Bucurii. În ziua de 19 mai a.c. a avut loc la Cluj atestarea absolvenților Liceului adventist Maranatha, disciplina Religie.

Toți cei care s-au prezentat au obținut certificatul de „admis”. Și acest calificativ mă obligă să adaug câteva cuvinte la această știre, și anume că nu este vorba despre acordarea unui calificativ pur formal sau simbolic, ci este vorba de recunoașterea reală a unei străduințe de patru ani, depuse de frații Alexandru Timiș, Ernő Gyéresi, Iosif Suci, Grigore Leordean.

Varietatea tematică, modul de abordare și expunere de către absolvenți a marilor subiecte ce provoacă la cercetări aprofundate în zilele noastre - dogmatică, pregătire pentru viață, familie, sfătuire etc. - nu numai că ne-au surprins, dar ne-au și delectat, oferind viziunea unor ani ce aduc elevație în pregătirea tineretului nostru - biserica de mâine.

Sâmbătă după amiază m-am întreținut cu clasa de pregătire pentru botez. La cei douăzeci de tineri botezați ultima dată, se vor adăuga încă mai mult de douăzeci. Un rezultat strălucit și un rod binecuvântat, iar în urma eforturilor educaționale - răsplată pentru cei ce s-au angajat în cea mai înaltă misiune: călăuzirea înțeleaptă a pașilor frazeți.

Dintre absolvenții Liceului adventist din Cluj-Napoca, douăzeci de tineri sunt hotărâți să candideze la Institutul teologic adventist.

Merită să-i trimitem pe copiii noștri la Liceul adventist! Merită sacrificiul!

(Faluvegy Dezideriu - pastor, profesor la Institutul Teologic)

Nouăsprezece adventiști vor duce torța olimpică. Nouăsprezece tineri adventiști fac parte dintre cele 10.000 de persoane alese pentru a duce torța olimpică la Jocurile Olimpice de la Atlanta, Georgia.

Torța olimpică își va începe traseul prin America de nord pe 27 aprilie, în Los Angeles, va trece prin patruzeci și două de state și va ajunge la ceremoniile de deschidere, la Atlanta, pe 19 iulie.

Jose Rojas, directorul de tineret al Diviziunii nord-americe, și Marcus Giddings, un explorator în vârstă de 12 ani din biserica Beltsville, Maryland, se numără printre cei cinci mii cinci sute de „eroi publici/locali” care vor purta flacăra.

(Adventist Review, 21 martie 1996)

Un tânăr adventist din New York a fost ales drept cel mai bun violonist. Joo Young Oh, un membru în vârstă de 14 ani al bisericii adventiste coreene din New York, a fost ales de curând drept cel mai bun violonist la competiția internațională a tinerilor artiști, ținută la New York.

La competiție, care a fost finanțată de către Young Concert Artists, Inc., au participat mai mult de trei sute de artiști din treizeci și una de țări. Alegerea lui Oh drept cel mai bun violonist marchează prima ocazie când a fost ales cineva în această categorie în ultimii opt ani, anunță Bergen News.

(Adventist Review, 21 martie 1996)

ADMITEREA ÎN LICEELE TEOLOGICE ADVENTISTE

Începând cu anul școlar 1996/1997 - o noutate - introducerea profilului teologic pe lângă profilul de real sau uman. Pentru a risipi orice temere față de acest profil, aș dori să fac următoarele precizări:

a. absolvenții profilului teologic au aceleași drepturi și posibilități ca și absolvenții de la profilele real și uman, de a da examen de admitere la orice școală postliceală sau facultate.

b. liceele teologice, indiferent de profil, au același regim juridic, potrivit legii învățământului, ca și celelalte licee de specialitate (muzică, artă, militar, sportiv etc.).

c. la absolvire, în urma unui examen special, se va acorda un atestat profesional (conform precizărilor legii învățământului pentru predarea religiei în școală).

d. în afară de cele cinci-șase ore de religie necesare pentru profilul teologic, plănuim să introducem mai multe ore de limbi moderne, în comparație cu profilul uman, pentru ca un absolvent să poată vorbi curent o limbă modernă (engleză, franceză).

e. Profilul teologic va asigura și o bună pregătire pentru cei care plănuiesc să urmeze cursurile Institutului teologic (atât băieți, cât și fete).

Planul de școlarizare

Liceul teologic București, 3 clase, 75 locuri (câte o clasă pentru profilurile teologic, real, uman).

Liceul teologic Craiova, 2 clase, 50 locuri (profilurile teologic și real).

Liceul teologic Cluj-Napoca, 2 clase, 50 locuri (o clasă de limba română și una de limba maghiară). Profilul pentru cele două clase urmează să se stabilească ulterior.

Tabere de vară la Idicelul de Pădure. Se vor organiza, pe lângă tabere de recreere de zece zile, și tabere de instruire, de zece-paisprezece zile:

- tabere de dirijat

- tabere de limbi moderne (franceză-engleză).

Costul aproximativ: 7000-8000 de lei/zi, în funcție de prețul alimentelor. Cei interesați se vor adresa pentru relații și înscriere la Uniune, Departamentul Educație. Seriile încep pe data de 17 iunie. Pot participa elevi din ciclul gimnazial și liceal.

Educație. În perioada 10-24 iulie 1996 se vor desfășura cursuri de vară pentru profesori și pastori, cu lectori de la Southern College, S.U.A.

Pentru pastori și capelani va preda sora Robert Egbert:

a. Consiliere și psihologia educației

b. Tehnici avansate de consiliere și studii de familie.

Pentru profesori va preda Dna LeClaire Litchfield:

a. Metode pentru predarea Bibliiei în școală

b. Cursuri de limba engleză.

Cursurile se vor desfășura la Idicelul de Pădure (Târgu-Mureș) și Solca (jud. Suceava). Numărul maxim de profesori (învățători) va fi de patruzeci. Sunt invitați profesori de la liceele adventiste, precum și profesori (învățători) care au predat religia în școală sau vor fi solicitați să predea religia în anul școlar 1996/1997.

Estimăm că prețul pentru cazare și masă nu va depăși 7000-8000 de lei/zi și va fi suportat astfel: 1/3 uniunea, 1/3 conferințele și 1/3 fiecare participant.

Data limită pentru înscriere va fi 15 iunie. Înscrierea se va face la Departamentul Educație al fiecărei conferințe.

Georgehe Modoran, director Educație - Uniune

SEMINAR DE CONDUCERE CREȘTINĂ

Între 13 și 16 mai, la Sovata, s-a desfășurat un seminar de conducere creștină. Au participat cei care au funcții de răspundere în cadrul conferințelor, al uniunii și al instituțiilor bisericii.

Seminarul a fost condus de fr. Phillip Follett, vice-președinte al Conferinței Generale, cu răspunderi speciale în domeniul formării conducătorilor. A mai participat Jean-Luc Lezeau, trezorier asociat al Diviziunii.

La plecare, fr. Follett a adresat câteva rânduri cititorilor revistei *Curierul Adventist*.

Biserica adventistă din România este vie, cu suflet cald și plină de putere pentru a da mărturie în favoarea Evangheliei. Aceasta este convingerea mea, după ce m-am aflat timp de o săptămână în încântătoarea și frumoasa Românie.

Membrii bisericii din această țară își conduc adunările atât în mărturisire, cât și în desfășurarea serviciilor săptămânale. Pastorii sunt deseori tineri, încă nehirotoniți, dar sunt energici și dedicați răspândirii Evangheliei. Cămeții îl iubesc pe Domnul și sunt binevoitori și ospitalieri.

Administratorii bisericii, care au participat la Seminarul pentru conducători au manifestat dorința de a învăța și de a-și dezvolta deprinderile în ce privește conducerea.

Atitudinea lor oferă o speranță solidă pentru viitorul bisericii din această țară încântătoare. Participanții la Seminar s-au implicat, au fost dispuși să învețe și a fost o plăcere să lucrez împreună cu dânsii.

Am fost impresionat de măreția și frumusețea Munților Carpați. Tere-nurile agricole sunt frumoase și bine îngrijite. Roșiile de seră sunt delicioase!

Am vizitat bisericile din Moldova și am fost impresionat de seriozitatea cu care membrii bisericii se consacră pentru a-și servi Domnului și a se închina. Bisericile au fost pline, iar oamenii foarte prietenoși și receptivi.

Îmi apreciez în deosebi pe administratorii de la Uniune, ca și pe pastori și pe membrii, pentru entuziasmul și eforturile pe care le investesc în pregătirea pentru NET '96 și pentru Cam-

pania Națională de Evangheliizare. Mă rog ca Duhul Sfânt să lucreze într-o măsură deosebită pentru ca acest an de afirmare a câștigării de suflete să aibă, într-adevăr, succes atât în câștigarea de noi membri cât și în consolidarea credinței și părtășiei actualilor credincioși.

Plec din România cu multe amintiri minunate. Ospitalitatea remarcabilă a conducătorilor de la Uniune și de la conferințe, receptivitatea administratorilor care au participat la Seminarul pentru conducători, mâncarea foarte gustoasă și consacrarea credincioșilor vor rămâne totdeauna vii în inima mea.

Fie ca Domnul să vă dea tot mai multe binecuvântări, bucurie și rodnicie în lucrarea Sa.

Servicii pentru nevăzători și persoane cu deficiențe oculare, din lumea a treia. Radio șanțul sau „telefonul arabic” poate fi un eficient mijloc de comunicare!

Totul a început când un tânăr algerian s-a abonat la literatura noastră pentru nevăzători, în limba franceză. Obținusem adresa lui printr-unul dintre abonații noștri din Franța. Când ne-a dat această adresă, el a adăugat: „El este unul dintre prietenii mei prin corespondență. Vă rog să nu-i trimiteți literatură religioasă”.

Deși acest algerian era musulman, el a dovedit un mare interes pentru literatură - cursuri biblice prin corespondență, rețete culinare, literatură despre plante medicinale - pe care i-am trimis-o gratuit sub formă de cărți și broșuri. A comandat multe exemplare și nu părea deloc deranjat de conținutul, în general, religios al acestora. De fapt, într-una dintre scrisori, el a spus că aparține culturii musulmane, dar a adăugat că vrea să fie deschis față de noi forme de credință și că respectă credința în Dumnezeu, manifestată în alte religii monoteiste.

În entuziasmul său de a citi literatura noastră pentru nevăzători, acest musulman s-a străduit să ofere adresa Serviciilor pentru nevăzători, din Basel, prietenilor, cunoscuților și corespondenților lui. În felul acesta, cel puțin treizeci de persoane din Algeria, Tunisia și Maroc s-au abonat la revista „Life and Health”. Nu toți au manifestat același interes pentru literatură cu caracter spiritual. Însă, datorită faptului că, de câțiva ani, articolele publicate în revista „Signs of the Times” au mai puțin o notă strict adventistă și se adresează unui spectru mai larg de cititori, se abonează și

mulți musulmani la această revistă. Scrisorile lor dau mărturie despre interesul lor sincer pentru conținutul acestor materiale.

Aceiași lucru s-a întâmplat în Africa, tot în contextul serviciilor noastre pentru nevăzători și persoane care suferă de boli oculare. În prezent, cincisprezece persoane primesc literatura publicată de această organizație. Prin intermediul ei, multe persoane descoperă literatura noastră și se abonează la revistele noastre.

(Ulrich Frihart, președintele Diviziunii Euro-Africa)

Directorul ADRA/Diviziunea trans-europeana se întâlnește cu familia regală britanică. John Arthur, directorul Agenției adventiste pentru dezvoltare și reface-re/Diviziunea trans-europeana, s-a numărat printre cei 200 de lideri de organizații umanitare care au participat la o recepție oferită la Palatul Buckingham de către membrii familiei regale a Marii Britanii. Arthur s-a întâlnit cu regina Elisabeta II, cu ducele de Edinburgh și cu prințesa Anne.

Arthur a avut ocazia să-i informeze pe regină și pe duce despre eforturile umanitare făcute de ADRA la Sarajevo, unde au fost distribuite 400.000 de pachete alimentare pentru familii și 370.000 de scrisori în ultimii patru ani, spune Jeanette Johnson, directoarea ADRA pentru știri și informații.

În timpul recepției, Arthur a solicitat fonduri pentru transportarea a 220 tone de ajutoare de refacere pentru Albania. Ministrul britanic pentru dezvoltare externă a oferit ulterior 62.000 de dolari pentru acest proiect.

Biserica adventistă din România este vie, cu suflet cald și plină de putere pentru a da mărturie în favoarea Evangheliei.

Părtași la speranță

Dragi frați și surori în Domnul

Se apropie ziua predicării Evangheliei prin radio, și acesta este un bun prilej pentru a vă împărtăși câteva dintre frământările prin care trecem în situația specială în care se află *Radio Vocea Speranței* în România.

Autoritățile, sub pretextul că ne fac un bine, ne-au luat frecvența avantajoasă pe care emiteam în București și ne-au transferat pe o frecvență necorespunzătoare. Curtea de apel a contenciosului administrativ ne-a repus în drepturi. Asupra acestui tribunal se fac intervenții mari. Încercăm să ne păstrăm drepturile legale pe care le avem prin hotărâri judecătorești. Nu putem anticipa ce se va întâmpla la viitoarele termene.

Emisia din Brașov o susținem plătind o chirie înrobitoare - treizeci de milioane de lei pe an. Aici, ca și la Constanța, nu ni se acordă dreptul de a construi stații proprii de emisie într-o bandă avantajoasă.

De ce se întâmplă aceste lucruri?

Este acest conflict un aspect al luptei dintre Hristos și Satana sau cuvintele pe care le-am spus pe post, până acum, nu au fost suficiente de încărcate cu descoperire divină și nu au avut ca izvor consacrarea și lacrimile unui suflet predat lui Dumnezeu?

Cum putem ști dacă această îngăduință a lui Dumnezeu este o încercare sau un reproș?

Cine ne poate scoate din această dilemă și cine ne poate da clarviziunea atât de necesară mersului înainte?

Ne rugăm și așteptăm intervenția lui Dumnezeu.

Dan Costin

La toate acestea se adaugă observațiile și recomandările dumneavoastră, ale adventiștilor, pe care le primim și le analizăm cu toată atenția.

Nu vrem să ignorăm neajunsurile. Vă spunem doar că am sperat ca în cele patru luni ale acestui an să se poată elimina orice prestație necorespunzătoare. Nu s-a putut. Ne pare rău și dorim să ne urmărim în continuare programul până ce va funcționa ireproșabil.

Doresc să vă fac o rugămintă. Vă rog să ne ascultați cu gândul că

acest post nu emite pentru dumneavoastră. Ne sunteți dragi cu toții. Am vrea să vă facem bucuria de a transmite ce vă place dumneavoastră, dar vă rugăm să înțelegeți că așa ceva nu se poate. Prima noastră grijă este pentru cei care nu-L cunosc pe Hristos așa cum este El cu adevărat și lor dorim să le descoperim cine este, cum este și ce face Isus. Am dori ca felul în care o facem să aibă din partea dumneavoastră înțelegerea și îngăduința necesare.

În luna iulie va avea loc o colecție pentru lucrarea radio din țara noastră. Atunci când treceți în revistă cât de mult sau cât de puțin v-a dat Dumnezeu, vă rog să vă gândiți că

lucrarea radio se face cu mari sacrificii și, ca s-o putem continua, avem multe nevoi de acoperit.

Ne veți face o mare bucurie dacă îi veți ajuta pe prietenii, vecinii și rudele dumneavoastră să asculte *Radio Vocea Speranței*. Ne puteți recepționa în toată țara pe unde scurte, 49 m, zilnic, între orele 17-18. Acest program este valabil până la schimbarea orei, în toamnă, când preconizăm să emitem pe aceeași lungime de undă, însă între orele 16 și 17.

Vă rugăm să ne sprijiniți cu rugăciunile dumneavoastră și să primiți asigurarea dragostei pe care v-o purtăm.

Nu dorim să încheiem fără a vă comunica că sâmbătă 25 mai 1996 a avut loc sărbătoarea prilejuită de terminarea Seminarului de Apocalipsa, curs prin corespondență, organizat de Radio Vocea Speranței.

Au participat circa 60 de persoane, iar invitații de onoare au fost profesorul Florin Lăiu și pas-torul Lucian Cristescu.

S-au citit versuri dedicate acestei întâlniri, s-a cântat, s-au spus experiențe, s-au înmănat diplome participanților la curs și diplome și premii câștigătorilor.

Directorul Radio Vocea Speranței, a fost gazda reuniunii, dar cele ce au meritul de a fi dus la un sfârșit fericit un asemenea seminar sunt: Beatrice Lospa, Mihaela Nedelcu și Monica Cimpoeu.

Totul s-a sfârșit în jurul unei mese întinse și într-o atmosferă de părtășie deplină care ne-a umplut sufletele de bucurie și de recunoștință față de Dumnezeu.

Costin Dan este directorul postului de Radio Vocea Speranței

Misionar în Filipine (1)

In uruitul îndărătnic al uriașelor motoare ale unui Boeing 747 etajat, stăteam cu ochii închiși și îmi imaginam aventura... Zburam spre Filipine, un colț de Rai tropical, în care urma să conduc o evanghelizare „adevărată”. Adică, știi cum mi-o închipuiai? Cu băștinași simpli, mirați de apariția unui alb, ticsind o semiîncăpere (mi se comunicase că terenul de sport acoperit avea o capacitate de cel puțin două mii de locuri) ca să soarbă cuvintele savuroase ale Evangheliei fericitei noastre nădejdi. În gând, vorbisem de repetate ori cu ei. Știam ce aveam să le spun ca să le înlătur simțămintele de înstrăinare și să-i fac să mă simtă fratele lor. Din cele auzite despre formidabilele botezuri din Filipine, bănuiam că încă din prima seară ne vom regăsi ca vechi tovarăși de speranță și simțire. Sosise ocazia mea unică de a fi „misionar adevărat în insulele mării”...

Nu-i așa că ai gândi la fel?

După șaisprezece ore de zbor, cu o escală bună în Hong-Kong, am aterizat din visul meu... mai întâi în Manila (capitala Filipinelor, aflată în cea mai mare și cea mai nordică insulă, Luzon) și, ceva mai târziu, în Davao (metropola celei mai sudice insule, Mindanao - a doua ca mărime în Filipine). Țara aceasta este un snop de 7100 insule mari, mici sau infime. Ea este patria a optzeci și șapte de etnii și triburi, cu tot atâtea limbi și dialecte care nu se potrivesc mai deloc unele cu altele. Vorba unui coleg misionar:

„Dumnezeu a săvârșit la Babel o perfectă încurcătură.”

Oamenii aceștia au însă ceva comun. Nu mă refer la faptul că toți sunt malayezieni ca rasă, oameni mai scunzi, cu pielea brună și cu trăsături faciale specifice. Ci mă refer la o caracteristică generală a acestui popor foarte „vulnerabil”: sunt sinceri, zâmbitori, deschiși, gata să acorde

Lucian Cristescu

încredere oricărui străin. Lucrul acesta l-am aflat prima dată, cu uimire, în escala din Hong-Kong, când avionul nostru și-a schimbat pasagerii europeni și chinezi cu... filipinezi. Deodată, avionul s-a umplut de zâmbet, de priviri și vorbe binevoitoare adresate oricui, chiar și mie, un străin. De atunci încolo, ori de câte ori ridicam scurt din sprâncene (acesta este salutul filipinez), culegeam zâmbete și simpatie de la orice persoană, bărbat sau femeie. Copiii în schimb, mai ales fetițele, sunt foarte timide. Mi s-a povestit că, datorită spiritului lor vulnerabil, sărmanii filipinezi au avut de suferit foarte mult în timpul celui de-al doilea război mondial.

Cu toate că au stat sub stăpânire spaniolă aproape patru sute de ani, de când Magellan i-a supus, în 1521, filipinezii nu mai păstrează din limba spaniolă decât numărătoarea, denumirea zilelor săptămânii și numele personale pe care majoritatea oamenilor de rând le poartă: Vicente de la Cruz, Manuel Carrera, Gregorio de la Peña, Luzviminda Aquino... De ce doar atât? Pentru că spaniolii, aroganți, nu au permis băștinașilor

să le vorbească limba. Dar, în numai cincizeci de ani de stăpânire americană ce a urmat (1898-1945), datorită impunerii unui sistem de educație puternic, aproape toți filipinezii se descurcă binișor în engleză, care a devenit limba oficială și numitorul comun al puzderiei de limbi.

În majoritate catolici (85%), tot o moștenire spaniolă, filipinezii nu sunt nici pe departe oameni fără identitate. Ba încă unii sunt prea conștienți de apartenența lor religioasă: amintesc doar de unele grupuri de catolici din Tacloban, care împrășeau non-stop cu bolovani și pietre locașul unde alți misionari își desfășurau evanghelizarea; sau de musulmanii din insula Mindanao, care întrețin o gherilă istovitoare împotriva creștinilor și a forțelor guvernamentale, fapt care întreține o stare de nesiguranță neprielnică evanghelizării.

Alabil, orașul unde urma să țin o campanie de șaisprezece seri, deși capitală de provincie, ar fi o așezare tipic rurală dacă n-ar avea o arenă pentru lupte de cocoși și un așa-zis „gimnaziu” (teren de sport acoperit), în care aveam să predic. Nu mi s-a permis să locuiesc aici, din justificată teamă.

Botez în Pacific, rod al evanghelizărilor din Tacloban

Şefa de trib din satul Dampa'an, azi conducătoare de comunitate, învățătoare și misionară în tribul Tiboli

Bande de Moro (musulmani insurgenți) și hoți care fură străini pentru o răscumpărare grasă lucrau prin zonă, în ciuda detașamentelor militare operative, cantonate în preajmă. Niciodată nu m-au lăsat să umblu neînsoțit.

Prima „trezire din vis“ se leagă chiar de... evanghelizarea mea. Pot spune că am avut o bună pregătire a terenului și un sprijin eficient. Doisprezece evangheliști laici trudeau zi și noapte în vizitare, studii biblice de familie, chiar micro-evanghelizări în satele din jur. S-a organizat și închirierea a trei camionete de pasageri acoperite (jeepney), care să-i aducă pe cei interesați la întâlnirile publice. În fiecare seară aveam asigurată o prelegere despre sănătate, simplă, dar practică și interesantă. Nu mai vorbesc de punctele muzicale, care au variat între solo-uri, formații corale, orchestră de banjo-uri și chiar un recital pe tuburi de bambus (un fel de țambal). Temele au acoperit principalele puncte de credință și au fost însoțite permanent de proiecții luminoase. Datorită ajutorului lui Dumnezeu, faptul că a trebuit să predic în engleză nu a constituit un impediment. Ne-am bucurat unii de alții. Dar...

Nici vorbă de mulțimile de creduli avizi de a încuviința orice din cap. În cele mai bune zile, n-au fost mai mult de patru - cinci sute de

persoane. Imaginați-vă că de două ori, în serile când a plouat, am privit în gol, de pe estradă la băncile pustii. Explicația? Obiceiul de a nu ieși pe ploaie (indiferent dacă era ploaie mică sau mare) îi leagă deopotrivă și pe adventiști, și pe oaspeți. Am sperat în van ca, printr-un miracol, participarea să crească în cele din urmă, vertiginos. Am cântat și din vioară, atingând inima lor!

Rezultatul? Mulțumesc lui Dumnezeu: o sută de suflete botezate, datorate mai puțin lucrării publice și mai mult lucrării de peste trei luni a vitejilor evangheliști laici. Acțiunea mea era planificată să fie doar ultima verigă. Într-o lună de zile, însă, am învățat că, în Filipine, convertirea unui suflet la Hristos nu este deloc o treabă simplă și ușoară (așa cum și-o imaginează unii dintre noi). Ba dimpotrivă, este o lucrare grea și costisitoare. Uneori costă luni de investiție în relații de părtășie, iar alteori... chiar viața.

Să vă povestesc cazul lui Maretes:

Printre cei ce ajutau campania mea din Alabil era o tânără de douăzeci și șase ani, originară din nordul insulei, care ascundea în smerenia ei distincția unei intelectuale dotate. Era învățătoare și conducătoare tineretului din „sectorul 11“ (cu douăzeci și două de biserici locale). Iată istoria ei:

„Mă trag dintr-o familie de catolici. Tatăl meu îi ura tare pe adventiști. Cu câțiva ani în urmă, s-a ținut o evanghelizare în orașul nos-

„Sunt fericită, pentru că Isus este în inima mea“ - spunea Maretes

tru, Cagayan de Oro. Când tatăl meu a aflat că mama și fratele meu au și fost botezați, iar eu împreună cu alte două surori și încă doi frați eram decisi să-i urmăm în credință, ne-a legat cu funii groase, ne-a dus în curte, a adunat din casă toate lucrurile care ne aparțineau, toate hainele noastre, le-a îngrămădit lângă noi, a turnat o canistră de benzină pe noi și pe lucruri și umbra după chibrit ca să ne dea foc. Negăsindu-le, l-a trimis pe frățiorul meu de cinci ani să cumpere. Când băiețașul s-a întors, i-am strigat să nu i le dea. Dar, neînțelegând ce-i spusese, el le-a ridicat sus, arătându-mi-le. Tata însă, ca orbit, nu le vedea. Mama și ceilalți plângeau neputincioși. Mie însă îmi dăduse Domnul putere. Eram singura care vorbeam cu tata, luptând să-i schimb hotărârea. Atunci m-am rugat: „Isuse, dacă ne iubești cu adevărat, Te rog, ajută-ne!“ Mulțimea s-a adunat să vadă spectacolul. Unii s-au dus la poliție. Dar poliția n-a vrut să intervină, zicând că e o chestiune de familie. Tata striga ieșii din minți: „Ia priviți aici, oameni! Asta e familia mea care vrea să se boteze la adventiștii de ziua a șaptea...“ Și voia să ne dea foc, dar Cineva îl împiedica. Cinci ore am stat sub teroarea focului, cinci ore am tot strigat la tata. Abia după cinci ore istovitoare a venit pastorul Pangwan, l-a chemat deoparte și a vorbit cu el, timp în care noi am reușit să fugim. Istoria nu s-a sfârșit aici, căci tata cu adevărat voia să ne omoare. Atunci noi, cei șapte, am plecat pe ascuns într-un loc tănuț, iar pastorii Diaz și Serano ne-au ajutat financiar ca să plecăm undeva departe. Așa am ajuns aici, în sud, în Alabil. De tata și de ceilalți frățiori nu mai știm nimic...”

Adevărat război, nu-i așa? Ca mulți alții, Maretes știe în Cine crede. Deși necăsătorită încă, ea nu suferă de criză de identitate. Anul trecut a condus o evanghelizare de tineret, încheiată cu un botez de peste cincizeci de suflete și o nouă biserică.

Ai sesizat unde se află secretul uitătoare creșteri a bisericii din Filipine? Și nu regăsești în aceasta undă credinței apostolice?

(va urma)